

[1990 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிருவாகமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 224,86,92,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை (25-4-1990) 9 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை இரவு 20-51 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

72. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1985-86 ஆம் ஆண்டிற்கான பதினைந்தாவது ஆண்டறிக்கை [1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 49 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

73. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான கணக்குகள் மீதான தணிக்கை அறிக்கை [1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 33 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

74. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான கணக்குகள் [1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 33 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் ஏனைய தாள்கள்.

121. கோரிக்கை எண். 23 - சமுதாய வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (ஆங்கிலம்).

122. கோரிக்கை எண். 28 - சமுதாய வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (தமிழ்).

128. கோரிக்கை எண். 28 - நகராட்சி நிருவாகமும், மாநகராட்சிகளும், 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

129. சமுதாய வளர்ச்சி குறித்த செயல்வினை முறைத் திட்டம், 1990-91 (தமிழ்).

130. நகராட்சி நிருவாகமும், மாநகராட்சிகளும் குறித்த செயல்வினை முறைத் திட்டம், 1990-91 (ஆங்கிலம்).

131. பேரூராட்சிகள் நிருவாகமும் குறித்த செயல்வினை முறைத்திட்டம், 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

132. அரசு உறுதி மொழிக் குழுவின் முந்தாவது அறிக்கை* 1989-90.

133. சட்டவிதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் ஐந்தாவது அறிக்கை, 1989-90.

134. உடுக்குறியிடப் பெறாத வினாக்களும், விடைகளும் (ஏழாவது பட்டியல்) (எண்கள் 1 முதல் 50 வரை).

135. உடுக்குறியிடப் பெறாத வினாக்களும், விடைகளும் (எட்டாவது பட்டியல்) (எண்கள் 1 முதல் 50 வரை).

136. உடுக்குறியிடப் பெறாத வினாக்களும், விடைகளும் (ஒன்பதாவது பட்டியல்) (எண்கள் 1 முதல் 50 வரை).

இணைப்பு—I

(198-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க)

சமுதாய நல வளர்ச்சி.

முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட சமுதாய வளர்ச்சி திட்டங்கள், சாதி சமய, பொருளாதார வேறுபாடின்றி, கிராம சமுதாயம் முழு வளர்ச்சி அடைவதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. இத் திட்டங்கள், கிராம மக்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையை மாற்றியமைக்கும் பணியில் நாட்டம் செலுத்தின. ஊரக மேம்பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றபோது, அது தொடர்பானத் திட்டங்கள், அங்கு வாழ்கின்ற மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டும். என்பது அவசியமானதும், முக்கியமானதும் ஆகும். மக்கள் அங்கம் வகிக்கின்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலமாக, சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களை கொண்டுவர பாடுபடுவது எனத் தொடக்கத்தில் கருதப்பட்டது. இத்தகைய உள்ளாட்சி அமைப்புக்கள், நலமுடைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள மக்களாட்சி முறையை வலுப்படுத்தப் பெரிதும் உதவும் எனக் கருதப்பட்டது. இத்தகைய சமுதாய வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவம் பற்றியும், சமுதாய வளர்ச்சிப் பணியில் கிராம மக்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணி பற்றியும், கிராம மக்கள் அறிந்து கொண்டு, மக்களாட்சி முறையில் கிராம மக்கள் தங்களுடைய நிலை பற்றியும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ளச் செய்ய வேண்டும். எனக் கருதி சமுதாய வளர்ச்சிப் பணியும், மக்களாட்சி முறையும், ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டு ஒன்றை ஒன்று வலுப்படுத்தும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. செயற்படுத்தும் நிலையில் இத்திட்டங்கள் கிராம மக்களின் செயல்திறனை அதிகரிப்பதற்கும், அவர்களுக்குச் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை அளிப்பதற்கும் உரிய கிராமப் பொருளாதாரத்தில் அனைத்துத் துறைகளின் வளர்ச்சியையும் ஒருங்கிணைக்க உதவுகின்றன. இத்திட்டங்களின் மூலம் கிராமப் பகுதியில் காணும் அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பரிசீலித்து, அவற்றிற்குத் தீர்வு கண்டு, தற்போதுள்ள வாழ்க்கை முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, கிராம மக்கள் வாழ்க்கையில் எவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்பதை அறிவுறுத்தி, அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய அடிப்படைப் பணியை வரையறுக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. கிராம மக்களுக்கு சமத்துவம், சமூக நீதி ஆகியவற்றுடன் கூடிய வளர்ச்சிக்கு வகை செய்யும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் வழிகாட்டிக்கொள்கைகளும், நோக்கங்களும் கிராமப் பகுதிகளில் விரும்பத்தக்க மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு “சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களே,” தக்க சாதனம் என்று வலியுறுத்துகின்றன. இத்திட்டங்கள் ஆரம்பத்தில் பஞ்சாயத் துராஜ் அமைப்பை வலுப்படுத்த உதவின. ஆனால், சில ஆண்டுகளுக்கு பின்பு பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புக்கள் சீர்குலைந்தன.

1990 ஏப்ரல் 24]

வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, பிற துறைகள் ஆகியவற்றில் வகுக்கப்படும் திட்டங்கள் பல கூறுகளாகப் பிரிக்கப்படுவது அதிகரித்துக் கொண்டே போனதால், அவற்றை நிருவாகத்திலுள்ளோர் அவர்களின் பதவி நிலை, வரிசை முறைப்படி செயலாக்கவேண்டியதாயிற்று; அதன் காரணமாக, இத்திட்டங்கள் பற்றி உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தெரிந்து கொள்ள இயலாமல் போனதோடு, வளர்ச்சி திட்டங்களைச் செயலாக்குகையில் ஊராட்சி அமைப்புகள் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு எந்தவித அறிகுறியும் தெரியவில்லை.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பிற்பகுதியில் பிற துறைகளில் சிறந்து விளங்கினாலும், கிராமப் பகுதிகள் போதிய வளர்ச்சி அடையாத காரணத்தால் வளர்ச்சித் தொடர்பாக முன்னர் பின்பற்றிவந்த நடைமுறைகளிலிருந்து பலதிறப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியை எய்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. “ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சி” என்பது தேசிய அளவிலும், உலக அளவிலும், பரவலாகப் பேசப்பட்டு, குறைந்த வருமானமுள்ள வளர்ந்து வரும் பல நாடுகளில் ஊரகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இது முக்கிய அடித்தளமாக ஆகியுள்ளது. இதற்கான அணுகுமுறை, வேளாண்மைத் துறைகளையும், வேளாண்மையல்லாத பிற பணித் துறைகளையும் உள்ளடக்கிய பல துறை அணுகுமுறையாகும். பாசனம், பயிர், நிருவாகம், வேளாண்மைப் பணிகள், வேளாண் விளைப் பொருட்களைச் செய்முறைப்படுத்தல், சாலைகள், கட்டிடங்கள், கட்டுமானங்கள், பொது சுகாதாரம், நல்வாழ்வு, மகப்பேறு, சத்துணவு, குடும்ப நலம், கல்வி, வனங்கள், கிராமத் தொழில்கள் போன்ற மக்களுக்கு நேரடியாகப் பயன்படுகின்ற பணிகளை உள்ளடக்கும் வகையில், இயற்கை வளங்களை, ஒருங்கிணைந்த முறையில் நன்கு பயன்படுத்த, அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கண்டுபிடிப்புக்களை மனிதத் திறனுடனும் தேர்ச்சியுடனும் ஒன்று சேர்க்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும், முழு வேலை வாய்ப்பு அமைப்பதற்காகவும், இந்தப் பணிகள் உதவுகின்றன. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கொள்கைகளும், நோக்கங்களும், வருகின்ற எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அணுகு முறைகளும், ஊரக வளர்ச்சியின் இந்த அம்சங்களையேத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துகின்றன.

எட்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், தமிழ்நாட்டில் சமுதாயப் வளர்ச்சி பற்றிய பணிக்குழு, ஊரக வளர்ச்சி பற்றிய பிரச்சினையை ஒட்டுமொத்தமாக காணுகின்ற, நன்கு ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி

[1990 ஏப்ரல் 24]

பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறது. “ ஊரக வளர்ச்சி ” தற்போதுள்ளவாறு பின்வரும் அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும் :—

(1) வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மின் வளம், சமூகக் காடு வளர்ப்பு போன்ற உற்பத்தியை நோக்கமாகக் கொண்டத் திட்டங்கள்;

(2) சுகாதாரம், கல்வி, துப்புரவு, குடிநீர் போன்ற சமூகப் பயன்பாட்டுத் திட்டங்கள்;

(3) போக்குவரத்து, விற்பனை, சேமிப்பு, மின்சாரம், ஊரக வங்கிப் பணி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய அடிப்படை வசதி அளிக்கும் திட்டங்கள்.

நிருவாக வசதிக்காகவும், கணக்கிடும் வசதிக்காகவும், ஒவ்வொரு பணியும் (அல்லது) பல பணிகளும், தனித்தன்மையுடன் வடிவமைக்கப்பட்டு, உருவாக்கப்பட்டு, தனித்தனியாகச் செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றன. தற்போதுள்ள தனித்தனியான அணுகுமுறை ஊரக வளர்ச்சியில் பெருத்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. ஊரக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கணிசமான அளவிற்கு உயர்த்த வல்ல ஊரக வளர்ச்சியின் ஒட்டு மொத்த மேம்பாட்டிற்காகவும் வழிவகுக்கும் திட்டமிட்ட பணியில், நாம் தொடர்ந்து செயற்படவேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, தொடங்கப்பட்டுள்ள (அல்லது) தொடங்கப்படவுள்ள பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகள் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட, பலதிறப் பணிகளின் முக்கியப் பகுதியாக அமைய வேண்டும்.

கிராமங்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது என்பது இந்த அரசின் முக்கிய கொள்கைகளில் ஒன்றாகும். வறுமையைப் போக்குவதற்கும், ஏழைகளின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்தவதற்கும், வகுக்கப்பட்டத் திட்டங்களை ஒவ்வொரு துறையும் செயற்படுத்தி வருகின்றன. வறுமையை எதிர்த்துப் போராடும் இத்துறையின் கொள்கை, இரு முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டதாகும். முதலாவதாக, ஜவகர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை வாய்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பணிகளுக்கு வகை செய்வதன் மூலம் கிராமப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதற்குரிய திட்டங்களுக்கு வகை செய்தல், வேலை வாய்ப்பை வழங்குவதோடு, சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ள நிரந்தர சொத்துக்களை உருவாக்க வகை செய்யும் திட்டங்களுக்கு நிதி ஆதாரங்கள் முறைப்படுத்தி அனுப்புதல். இரண்டாவது அம்சம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற தனி நபர், முக்கிய பங்கு வகிக்கும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவது

1990 ஏப்ரல் 24]

இதில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள தனிப்பட்டவர்கள், அவர்களுடைய வருவாய் ஈட்டும் திறனை மேம்படுத்தச் செய்யும் வகையில் பயனுள்ள சொத்துக்களை ஏற்படுத்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இனி வரும் ஆண்டில் கிராமப் புற வளர்ச்சி குறித்த முக்கிய நோக்கங்கள் வருமாறு :—

(அ) கிராமப் பகுதிகளில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள குடும்பங்களைக் கண்டறிந்து, உதவித் தொகை, நிறுவனக் கடனுதவி ஆகியவற்றை அளிப்பதன் மூலம், அவர்களை வறுமைக்கோட்டிற்கு மேலே கொண்டுவர உதவி செய்தல்;

(ஆ) கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள நிலமற்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கும், குறைந்த ஊதியம் பெறும் தொழிலாளர்களுக்கும், வேலை வாய்ப்பின்றி இருப்பவர்களுக்கும் (ஆண், பெண் ஆகிய இரு சாராருக்கும்) பொதுப்பணித் திட்டங்கள், மூலம் பயனுள்ள, கூடுதல் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குதல்;

(இ) கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை மக்களின் பெருளாதார நிலை விரைந்து வளர்ச்சியடையவும், அவர்களுடைய வருவானம் படிப்படியாக உயரவும் வழி வகுக்கும் கிராமப் புற அடிப்படை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்குரிய, நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கக்கூடிய சமுதாயச் சொத்துக்களை ஏற்படுத்துதல்;

(ஈ) மீண்டும் பயன்படுத்தக்கூடிய மாற்றுவகை எரிபொருளைக் கண்டுபிடித்து, அதன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குரிய தேசியத் திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாக தனி நபருக்கும், சமுதாய அமைப்புகளுக்கும் சாண எரிவாயு அடுப்புகளையும், புகையில்லா அடுப்புகளையும் நிறுவுதல்;

(உ) சிறு பாசனக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு அல்லது தற்போதுள்ள கிணறுகளைப் பழுதுபார்ப்பதற்கு அல்லது பம்புச் செட்டுகளை நிறுவுவதற்கும், நில சீர்திருத்தத்திற்கும் உதவித் தொகையும் கடனுதவியும் வழங்குவதன் மூலம் சிறு விவசாயிகளும் குறு விவசாயிக்கும் உதவுதல்;

(ஊ) தேசியக் காடு வளர்ப்புப் பெருந் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, காடுகளை அழியாமல் பாதுகாத்தல், உயிரின வாழ்க்கைச் சுழல் சமன்பாட்டினை பேணுதல் ஆகிய இரு தேவைகளையும் கருத்திற்கொண்டு, ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் சமூகக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இயன்ற அளவு நிலப் பரப்பில் காடு வளர்த்தல்.

உள்ளூர் மக்களாட்சி அமைப்புகளாலும், உள்ளூரிலேயே முடிவெடுக்கும் தன்மையாலும் மட்டுமே ஏழைகளின் பிரச்சினைகளைப் பரிவுடனும், திறம்படவும் தீர்க்க முடியும் என்பதை

[1990 ஏப்ரல் 24]

நோக்கமாகக் கொண்டு, இந்த அரசு, பஞ்சாயத்து நிர்வாக அமைப்புகளை வலுப்படுத்த முடிவு செய்துள்ளது. ஊராட்சிகள் சட்டத்தில், 1989ஆம் ஆண்டில் செய்த பெருமளவு மாற்றங்கள் ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் பெரும் பொறுப்புகளையும், அதிகாரங்களையும் அளிப்பதற்கும், முடிவு எடுப்பதிலும், திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் பணியிலும் இந்த அமைப்புகளைப் பெருமளவு ஈடுபடச் செய்வதற்கும் வகை செய்துள்ளன. ஊராட்சிகள் சட்டத்தில் 1989ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் ஏனையவற்றிற்கிடையே, ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் முன்பிருந்த அதிகாரங்களை மீண்டும் வழங்க வகை செய்கின்றன.—

(அ) ஊராட்சி நிர்வாகக் கொள்கைகளுக்கு முரணானவை யாகும் என்றும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அமைப்புகளின் அதிகாரங்களையும், செயற்பாடுகளையும் குறைத்து விடும் என்றும் கருதப்பட்ட இச்சட்டத்தில் காணப் பெறும் சில அம்சங்கள் இச்சட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டன. முன்பிருந்த விதிகள் மீண்டும் இச்சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக, தற்போது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு, அவற்றிற்குரிய சட்டப்படியான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் பதவிக் காலம் ஐந்தாண்டுகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பதவிக் காலம் முடிவடைந்ததும் தேர்தல் நடத்துவது கட்டாயமாக்கப்பட்டு, அவற்றின் பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பதற்கு அல்லது குறைப்பதற்கு அரசுக்குள்ள அதிகாரங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன.

(இ) கலைக்கப்பட்ட அல்லது நீக்கப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஆறு மாதங்களுக்குள் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்; அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர், அந்த ஊராட்சி அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் எஞ்சிய பதவிக் காலத்திற்கு பதவி வகிப்பார்.

(ஈ) ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் 30 சதவீத இடங்கள் மகளிருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

(உ) பொருளாதார முன்னேற்றம் தொடர்பான திட்டங்களையும், பணிகளையும் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு செயற்படுத்தும் பணியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்க சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு முகவரமைப்புகள் செயற்படுத்தும் திட்டங்கள், பணிகள் நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆய்வு செய்வதற்கு இயலும் வகையிலான விதிமுறைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 24]

(ஊ) ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிதிநிலையை ஆய்வு செய்து, அவற்றின் நிதிநிலையை மேம்படுத்தவதற்குரிய பரிந்துரையை அரசுக்கு அளிக்க வல்லுனர் குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(எ) ஊராட்சிகளுக்கு அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான கிராமம், சாலை அல்லது சொத்துக்களுக்கு உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயரை வைப்பதற்கான தடை அகற்றப்பட்டுள்ளது.

ஊரக வளர்ச்சிக்குரிய பல்வேறு திட்டங்கள், உள்ளூர் மக்களாட்சி அமைப்புக்களான ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் :

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டமாகும். இதற்குரிய நிதியை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சமமாக அளிக்கின்ற இத்திட்டமானது, 1980-81ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் அனைத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன :—

(i) சுய வேலலைவாய்ப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் கிராமப்புறங்களில் நிலவும் வேலையின்மை, போதிய வேலை வாய்ப்பின்மை ஆகியவற்றைப் போக்குதல்;

(ii) கிராமப்புறங்களில் வறுமையால் வாடுகின்ற ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல்.

இந்நோக்கங்களை எய்தும் பொருட்டு, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள சரியாக கண்டறியப்பட்ட, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள மிகுந்த ஏழ்மையில் வாடுகின்ற ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு வருமானம் தரத்தக்க முதலீடுகளுக்கு வகை செய்யப்படுகிறது. சொத்துக்களை உருவாக்க, வணிக வங்கிகளிடமிருந்து பெரும் கடனோடு மானியத் தொகையும் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த மானியத்தை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் 50 : 50 என்ற விதத்தில் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு ஊராட்சியும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெறுகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 24]

பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக கீழ்க்கண்ட முறையில் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது,—

சிறு விவசாயிகளுக்கு 25 வறட்சிப் பாங்கான பகுதிகள் சதவீதம். அல்லாத பகுதிகளில் வாழும் குடும்பங்களுக்கு குடும்பம் ஒன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் வறட்சிப் பாங்கான பகுதிகளில் வாழும் குடும்பங்களுக்கு குடும்பம் ஒன்றுக்கு 4,000 ரூபாய் என்ற உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்டு இந்த மானியத் தொகை இருக்கும்.

குறு விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு 33.3 சதவீதம்.

பழங்குடியினர் குடும்பங்களுக்கு, கிராமப் பகுதிகள் 50 சதவீதம். அனைத்திலும் வாழும் குடும்பங்களுக்கு குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5,000 ரூபாய் என்ற உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்டு இந்த மானியத் தொகை இருக்கும்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 3,600-க்கும் குறைவாக ஆண்டு வருமானம் உள்ள குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருந்தது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 6,400 ரூபாய்க்கும் குறைவாக ஆண்டு வருமானம் உள்ள குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், உதவி மானியம் பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களின் ஆண்டு வருமானம் 4,800 ரூபாயாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அளவிற்குள் கூட, 3,500 ரூபாய்க்கும் குறைவான வருமானம் உடைய அனைத்துக் குடும்பத்திற்கும் உதவி அளிக்கப்பட்ட பின்னரே ஆண்டு வருமானம் 3,500 ரூபாய் முதல் 4,800 ரூபாய் வரையுள்ள குடும்பத்தினருக்கு உதவி அளிப்பது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், ஒரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திற்கு, ஓராண்டிற்கு, சராசரியாக 600 குடும்பங்கள் என்ற வீதத்தில் மொத்தம் 13.69 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு, அரசு உதவி மானியமாக மொத்தம் 14.66 கோடி ரூபாயை அளித்துள்ளது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், உதவி பெற்றவையும் பல்வேறு காரணங்களினால் வறுமைக் கோட்டைத் தாண்டி வர இயலாதவையும், உதவித் தொகை பெறுவதற்குத் தகுதி வாய்ந்தவையுமான குடும்பங்கள் அனைத்திற்கும் மறு உதவி செய்து முந்தைய திட்டத்தின் பயன்களை ஒன்று சேர்த்து அளிப்பதும் அதன்பின் இயன்ற அளவு புதிய குடும்பங்களுக்கு உதவி வழங்குவதுமே ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1988-89 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் கருதியுள்ள நோக்கங்கள் ஆகும்.

ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தின் இறுதி ஆண்டான 1989-90-ல் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள புதிய குடும்பங்கள் மட்டுமே உதவியளிக்கப்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசு தெரிவித்துள்ள இலக்கின்படி 1989-90 ஆம் ஆண்டில் 92,337 பயனடைவோர்கள் உதவியளிக்கப்படுவார்கள். 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான தற்காலிக நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 49.40 கோடியாகும். இத்தொகை மத்திய, மாநில அரசுகளால் சமமாக பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்.

ஏழாவது திட்ட ஆண்டு முடிவின் இறுதி நோக்கம். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழுள்ள குடும்பங்கள் மொத்த சதவீதத்தை 48 விருந்து 23 சதவீதமாகக் குறைப்பதேயாகும்.

1985-86விருந்து நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் இலக்குகளும் சாதனைகளும் பின் வருமாறு :—

ஆண்டு.		உதவியளிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள்.		நிதி மான்யம்.	
		இலக்கு.	சாதனை.	இலக்கு.	சாதனை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		(ரூபாய் கோடியில்.)			
1985-86	மொத்தம்	1,96,239	2,09,696	30.24	29.86
	ஆதி/பகு	98,120	96,996		
	பெண்கள்	62,080	62,284		
1986-87	மொத்தம்	2,47,000	2,58,823	41.95	43.23
	ஆதி/பகு	1,15,500	1,19,913		
	பெண்கள்	82,333	86,921		

1987-88	... மொத்தம்	... 2,69,380	2,76,415	42.85	47.43
	ஆதிபகு	... 1,34,690	1,27,421		
	பெண்கள்	... 89,793	89,534		
1988-89	... மொத்தம்	... 2,24,928	2,57,203	46.98	52.90
	ஆதிபகு	... 1,14,777	1,26,941		
	பெண்கள்	... 75,616	87,765		
1989-90	... மொத்தம்	... 1,92,337	2,22,906	49.41	40.95
	ஆதிபகு	... 87,565	99,275		
	பெண்கள்	... 64,112	68,803		

தனிப்பட்டவர்கள் பயனடையும் திட்டங்கள் மிகவும் திறம்பட செயல்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக உள்ளமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட மான்யத்தில் 10 சதவீதம் பயன்படுத்தப்பட முடியும். ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தில் உள்ளமைப்பு வசதிகள் உண்டாக்கும் திட்டத்தின்கீழ் பணிக்கூடங்கள் அமைத்தல், பால் குளிர்பதன நிலையங்களுக்கு உதவி, பால் கொண்டு செல்லும் பாத்திரங்கள் வாங்கு வது முதலியன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும். 1988-89 மற்றும் 1989-90 ஆம் ஆண்டுகளில் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட உள்ளமைப்பு வசதிகளின் கீழ் செய்யப்பட்ட நடவடிக்கைப் பட்டியல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1990 ஏப்ரல் 24]

உள்ளமைப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்துவது.

1988-89 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட திட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது :—

திட்டம்.

அனுமதித்த தொகை.

(1)

(2)

ரூபாய்.

- 1 திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டம், 1,06,495
பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்
களுக்கு கட்டிடம் கட்ட மற்றும் பால்
பரிசோதனைக் கருவி வாங்க.
- 2 சிதம்பரனார் மாவட்டம் நாகலாபுரம் 41,500
நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு பணிக்
கூடம் கட்ட.
- 3 சிதம்பரனார் மாவட்டம் அந்தோணியார் 2,04,000
புரத்தில் பனை பொருள் விற்பனை மைய
கட்டிடம் அமைக்க.
- 4 காமராசர் மாவட்டம் விருதுநகர் பால் 5,65,000
உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு
பால் குளிருட்டும் நிலையம் அமைக்க.
- 5 வடாற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம், பிஞ்சி 2,19,000
ஆதி திராவிடர் பல நோக்கு கூட்டுறவு
சங்கத்திற்கு கட்டிடம் அமைக்க.
- 6 பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம் 9,00,000
சிவகங்கையில் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்
டுறவு சங்கத்திற்கு பால் குளிருட்டும்
நிலையம் அமைக்க.
- 7 பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம், 3,20,000
சாக்கோட்டை வட்டாரம் கந்தனூரில்
கதர் விற்பனை நிலையம் கட்டிடம் கட்ட.
- 8 தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், “டோக்ரா” 2,70,000
திட்டத்தில் வானூர், செஞ்சி, கடலூர்
ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மகளிர் குழுக்
களுக்கு பணிக் கூடம் கட்டுதல்.
- 9 தஞ்சாவூரில் “லாப்டி” நிறுவனத்திற்கு கூடுதல் 59,251
டிராக்டர் வாங்க.

[1990 ஏப்ரல் 24]

திட்டம்.

அனுமதித்த
தொகை.

(1)

(2)

ரூபாய்.

திருச்சிபாய் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்
பணிக்கூடம் கட்ட. 40,000

11 கருநில் கல்பட்டை தீட்டும் மையத்திற்கு
பணிக்கூடம் கட்ட. 5,37,000

12 மனந்தட்டை கிராமத்தில் "டோக்ரா"
ரெடிமேட் ஆடை தயாரிக்கும் குழுவிற்கு
பணிக்கூடம் கட்ட. 40,000

13 திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டம்
பனைபொருள் 97 உற்பத்தியாளர் கூட்டு
றவுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கு கருவி
கள் வாங்க. 20,00,000

மொத்தம்

53,02,246

1989-90 ஆம் ஆண்டு கீழ்க்கண்ட திட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதி
அளித்துள்ளது :—

திட்டம்.

அனுமதித்த
தொகை.

(1)

(2)

ரூபாய்.

செங்கை - அண்ணா மாவட்டம்.

1 மதுராந்தகத்தில் ஊரக இறைச்சிக் கூடம்
கட்ட மற்றும் கருவிகள் வாங்க. 4,85,000

2 மணிமங்கலத்தில் மீன் வளர்ப்புப் பண்ணை
அமைக்க மீதமுள்ள தொகை ரூ. 4
இலட்சத்தை விடுவிக்க அரசு ஆணை
வழங்கப்பட்டது. 4,00,000

திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டம்.

3 பொன்னூர் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு
சங்கத்திற்குச் சங்க கட்டிடம் கட்ட. 75,000

1990 ஏப்ரல் 24]

திட்டம்.

அனுமதித்த
தொகை.

(1)

(2)

ரூபாய்.

திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டம்.

4 ஐயம்பாளையம் பால் உற்பத்தியாளர் கூட் 19,551
டுறவு சங்கத்திற்கு பால்கேன்கள் மற்றும்
பரிசோதனை கருவிகள் வாங்க.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

5 ஆறு நடமாடும் கால்நடை மருந்தகங்களுக்கு 54,000
12 நைட்ரஜன் குடுவைகள் வாங்க.

காமராசர் மாவட்டம்.

6 காமராசர் மாவட்டக் கூட்டுறவு பால் 2,05,000
உற்பத்தியாளர் சங்கத்திற்கு ஆய்வகத்
துடன் கூடிய வைப்பறை கட்ட.

பெரியார் மாவட்டம்.

7 பெரியார் மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர் 1,03,500
கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு புல் போன்ற
தீவன பயிர்களை உற்பத்தி செய்ய
பண்ணை அமைக்க, வடிகால் வசதி
செய்ய, விவசாய கருவிகள் வாங்க.

மொத்தத் தொகை.. 13,42,051

புதிய ஏற்பாடாக, 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ஒருங்கிணைந்த
ஊரக வளர்ச்சித் திட்டக் கடன்கள் அனைத்து பேரூராட்சி
பகுதிகளுக்கும் கூட விரிவு படுத்தப்படும்.

போதாத மூலதனமும், சொத்துக்களை வைத்திருப்பதில்
குறைவும்தான் இத்திட்டத்தினுடைய முக்கிய குற்றச்சாட்டாக
இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த அரசு பயனடைவோர்களைத்
தொடர்பு கொண்டு அவர்களிடமுள்ள சொத்துக்களை நேரே
சரிபார்க்க முடிவு செய்துள்ளது. பயனடைவோர்களிடமுள்ள
சொத்துக்கள் நல்ல உபயோகமும் வருமானமும் வருமளவிற்கு
உள்ளதா என எப்பொழுதும் கண்காணிப்பதற்கும் முடிவு
செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-91-ன் முதல் காலாண்டில் ஒரு
விரிவான சொத்துக்களின் சர்வே செய்து முடிக்கப்படும்.

[1990 ஏப்ரல் 24]

கிராம இளைஞர்களுக்குச் சுய வேலைவாய்ப்பிற்கான பயிற்சி
அளித்தல் (TRYSEM)

சுய வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சித் திட்டம் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். பயிற்சிபெற்ற பின்னர் சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்கவோ வேளாண்மை மற்றும் அதனைச் சார்ந்த நடவடிக்கைகள், தொழில்கள், பணிகள், வியாபாரம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு வருமானம் தரும் வேலையைச் செய்ய இயலும் வண்ணம் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழேயுள்ள தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களைச் சேர்ந்த கிராம இளைஞர்களுக்குத் தொழில்நுட்பப் பயிற்சியளிப்பதே கிராம இளைஞர்களுக்கான சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்படும் பயிற்சிக்குரிய உதவித்தொகை, கருவிகள் முதலியவை குறித்து ஏற்படும் செலவு ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து செய்யப்படுகிறது.

பயிற்சிக்குென்று தெரிந்தெடுக்கப்படும் இளைஞர்கள், 18 வயதிலிருந்து 35 வயது வரையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவர்களுக்குப் பல்வேறு தொழில்களில் 3 மாதங்கள் முதல் ஒராண்டுவரை பயிற்சி அளிக்கப்படும். ஊராக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள், அரசின் தொழிற்பயிற்சிக் கூடங்கள் மற்றும் தனியார் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. வட்டார அளவில் பயிற்சிக்கு தகுதி வாய்ந்தவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றனர், பயிற்சி நிலையங்களிலுள்ள உணவு, தங்கும் வசதி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு பயிற்சியாளருக்கும் மாதமொன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் ரூ. 250 வரை பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சிக் காலத்தின்போது, பல்வேறு தொழில்களில் பயிற்சி பெறுவோருக்கு, பயிற்சியாளர் ஒருவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 40 முதல் அதிக பட்சம் ரூ. 350 வரையிலான மதிப்புள்ள பயிற்சிக்குத் தேவையான பொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பயிற்சி முடிந்த பின்னர், பயிற்சி பெற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 5000 மதிப்புள்ள தொழில் கருவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி நிறுவனங்கள், பயிற்சியாளர் ஒருவருக்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 75 வீதம் மானியம் பெறத் தகுதியுடையவையாகும். பயிற்சியாளர் ஒருவருக்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 50 வீதம் சிறப்புக் கைவினைஞர் மானியம் பெறத் தகுதியுடையவராவார். கிராம இளைஞர் சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 1988-89 ஆம் ஆண்டில் 12,957 பேருக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இவர்களில், 4,817 பேர் சுய வேலைவாய்ப்பையும் 4,755 பேர் ஊதியம் பெறும் வேலைவாய்ப்பையும் பெற்றுள்ளனர்,

1990 ஏப்ரல் 24]

1989-90 ஆம் ஆண்டில் 13,230 பேருக்கு பயிற்சி அளிப்பது என்று இலக்கு வரையறுக்கப்பட்டது. இந்த இலக்கில் 11,311 பேருக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கான சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 2,528 பேருக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

1989-90 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு பயிற்சித் திட்டங்கள் பற்றி முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு, தொழில்கள் பற்றிய புதிய பயனுள்ள பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பயிற்சி மேலும் பயனுள்ளதாக அமையும் வண்ணம் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி பெறுவோர் பயிற்சி முடிந்த பின்பு பயன்பெறும் வகையில் பயிற்சி காலம் மறு ஆய்வு செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-91 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்ட கடன் வழங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி வழங்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழில்கள் :—

பயிற்சி
வழங்கப்படும்
காலம்.

வரிசை எண்ணும் தொழில்களின்
பெயரும்.

(1)

(2)

1 பட்டு வளர்ப்பு	2 மாதங்கள்
2 மோட்டார் ரீவைண்டிங்	6 ஷே
3 வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி தொழில் நுட்பம்.	1 வருடம்
4 மின் இணைப்புப் பயிற்சி (சிம்பில் வயரிங்)	6 மாதங்கள்
5 வெல்டிங்	6 ஷே
6 இரு சக்கர வாகன தொழில் நுட்பம்	6 ஷே
7 கயிறு பின்னுதல் (தஞ்சாவூர் மாவட்டத் திற்கு மட்டும்).	3 ஷே
8 குழாய் பராமரிப்பு	6
) தானியங்கி (அல்லது) உந்து ஊர்தி (ஆட்டோமொபைல்ஸ்).	

[1990 ஏப்ரல் 24]

10	தச்சத் தொழில்	..	..	..	6	மாதங்கள்
11	பொம்மை தயாரித்தல்	..	..	..	3	ஷே
12	அச்சக் கோர்ப்பு மற்றும் புத்தக பைண்டிங்	..	..	..	6	ஷே
12	தேன் தயாரித்தல்	..	..	..	3	ஷே
14	டீசல் மற்றும் பெட்ரோல் இயந்திரத் தொழில் நுட்பம்.	..	..	..	6	ஷே
15	ஆடை தயாரித்தல்	..	..	..	3	ஷே
16	வாழைநார் மூலம் பொருட்கள் தயாரித்தல்.	..	..	..	3	ஷே
17	கம்பளம் தயாரித்தல்	..	..	..	6	ஷே
18	கொல்லுப்பட்டரைப் பயிற்சி	..	..	..	6	ஷே
19	மின் சாதன கருவிகள், காயில் கட்டுதல் மற்றும் டீசல் இஞ்சின் பழுது பார்த்தல் (தேவையான இடங்களில் இவை அனைத்தையும் சேர்த்துக்கொடுத்தல்).	..	..	..	6	ஷே
20	ஷீட் மெட்டல்	..	..	..	6	ஷே
21	கிளிஞ்சல் அழகுபடுத்தும் கைவினைப் பயிற்சி.	..	..	..	3	ஷே
22	பெயர்ப் பலகை எழுதுதல்	..	..	..	3	ஷே
23	கல்பட்டை தீட்டுதல்	..	..	..	6	ஷே
24	மொசைக்கர்கள் தயாரித்தல்	..	..	..	6	ஷே
25	ரிக் பழுது பார்த்தல்	..	..	..	6	ஷே
26	ரொட்டி தயாரித்தல்	..	..	..	3	ஷே
27	ஆட்டோ மின் வினைஞர்	..	..	..	6	ஷே

28 குளிர்சாதனப் பெட்டி தொழில் நுட்பப் பயிற்சி. 1 வருடம்

1990 ஏப்ரல் 24]

(1)

(2)

29 வீட்டுச் சாதனங்கள் மற்றும் வேளாண்மைக்
கருவிகள் பழுது பார்த்தல் 6 மாதங்கள்

30 டிராக்டர் மெக்கானிசம் 6 ஷே

31 குத்து விளக்குத் தயாரித்தல் 6 ஷே

32 இசை 6 ஷே

மேற்காணும் தொழில்களுடன் கீழ்க்காணும் இனங்களிலும்
பயிற்சியளிக்க முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1 கேஸ் ஸ்டவ் ரிப்பேர் 1 மாதம்.

2 கம்ப்யூட்டர் பயிற்சி 6 மாதங்கள்

3 தட்டச்சு பழுதுபார்த்தல் ரோவியோ 6 ஷே
மிஷின், நெம்பர் மெஷின் பஞ்சிங்
மெஷின் மற்றும் அலுவலகக் கருவிகள்
பழுது பார்த்தல்.

4 கடிகாரம் பழுது பார்த்தல் ஷே

கிராமப் பகுதி மகளிர் குழந்தைகள் நல மேம்பாட்டுத் திட்டம்
(DWCRA)

இத்திட்டத்தின் கீழ் கிராமப் பகுதி பெண்களுக்குத் தொழிற்
பயிற்சியும், வருவாய் தரத்தக்க கைத்தொழில்கள் செய்ய
வசதியும் அளிக்கப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில் கிராமப்
பகுதிகளில் கிடும் வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் எளிதில்
பெறுவதற்காக ஒரு குழுவாகச் செயல்படுமாறு அறிவுறுத்தப்படு
கிறது. கிராமப்புற பெண்களிடம் போதிய நிதி உதவி இருந்தால்
குடும்பத்தின் வாழ்க்கைத் தரமும் நன்றாக இருக்கும். இதற்கு
முக்கியமான காரணம், பெண்கள் சம்பாதிக்கும் பணத்தை
அவர்கள் குடும்பத்தின் உணவு, உடை குழந்தைகளின் மருத்துவச்
செலவுக்கு பயன்படுத்துவதேயாகும். இந்திய நாட்டின் பல
இடங்களிலும், தமிழ்நாட்டிலும் நடத்திய ஆய்வுகள் இந்த
உண்மையை உணர்த்தியுள்ளன.

இத்திட்டத்தின்கீழ் குழு அடிப்படையில், மகளிருக்கு மானியத்
தொகையுடன் வங்கி கடன் அளிக்கப்படுகிறது ஒரு குழுவில்
15 முதல் 20 பெண்கள் வரை இருக்கலாம். ஒவ்வோராண்டும்
ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சராசரியாக 100 குழுக்களுக்கு

[1990 ஏப்ரல் 24]

உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் செயலாக்கப் பெறும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிக அளவு 600 குழுக்கள் வரை அனுமதிக்கப்படலாம். இக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களுக்கு உள்ளூரிலுள்ள சிறந்த கைவினைஞர்கள் மூலம் பெரும்பாலான தொழில்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

கிராமப்பகுதி குழந்தைகள் நல மேம்பாட்டுத் திட்டமானது 1983-84 ஆம் ஆண்டில் பெரியார் தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் முதன்முதலாகக் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் இத்திட்டம் 1986-97ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும், 1987-88 ஆம் ஆண்டில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1988-89 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டமானது புதுக்கோட்டை, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களிலும் 1989-90 ஆம் ஆண்டில் சேலம் மாவட்டத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டது.

கிராமப் பகுதி மகளிர் குழந்தைகள் நல மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட வருமானம் ஈட்டித் தருகின்ற, மிக முக்கியமான தொழில்கள் சில வருமாறு: இப்பட்டியல், எடுத்துக்காட்டாக அளிக்கப்படுகிறதேயன்றி எல்லா விவரங்களையும் கொண்டது என்ற வகையில் அளிக்கப்படவில்லை.

1. பால்பண்ணை.
2. ஆடுவளர்ப்பு-கம்பளி நெசவு.
3. கயிறு பின்னுதல்.
4. தேனீ வளர்த்தல்.
5. பாய் முடைதல்.
6. பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல்.
7. செங்கல் தயாரித்தல்.
8. காலணிகள் செய்தல்.
9. ஆயத்த ஆடைகள் தயாரித்தல்.
10. அகர்பத்தி செய்தல்.
11. பைகள் செய்தல்.
12. மூங்கில் கூடைகள் பின்னுதல்.

1990 ஏப்ரல் 24]

13. பாசிமணி மாலைகள் தொடுத்தல்.
14. பொம்மைகள் செய்தல்
15. கையுறைகள் செய்தல்
16. மெழுகுவர்த்தி செய்தல்
17. செயற்கை இரத்தினக் கற்களுக்கு மெருகிடுதல்.
18. செயற்கை இரத்தினக் கற்களில் பட்டை தீட்டுதல்.
19. பேப்பர் பைகள் பாலிதீன் பைகள் செய்தல்.
20. கைத்தறி நெசவு.
21. புதுமுறையில் பாய் முடைதல்.
22. கோழி வளர்ப்பு.
23. மீன் வளர்ப்பு.
24. தென்னங்கீற்று பின்னுதல்.

1983-84 முதல் 1989-90 வரை அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு. பெரியார். தருமபுரி. திருச்சிராப் பள்ளி. தென்-ஆற்காடு.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1983-84 ..	20	20	..	..
1984-85 ..	100	100	..	..
1985-86 ..	100	100	..	—
1986-87 ..	165	155	100	—
1987-88 ..	178	80	150	100
1988-89 ..	37	85	100	163
1989-90 ..	37	7	100	100
மொத்தம்	637	547	450	363

[1990 ஏப்ரல் 24]

ஆண்டு.	வட ஆற்காடு.	புதுக் கோட்டை.	சேலம்.	மொத்தம்.
(1)	(6)	(7)	(8)	(9)
1983-84 ..	...	...	...	40
1984-85 ..	...	...	...	200
1985-86 ..	...	...	...	200
1986-87 ..	..	...	...	420
1987-88 ..	..	...	...	508
1988-89 ..	90	100	...	575
1989-90 ..	..	..	100	344
மொத்தம்	90	100	100	2,287

இத்திட்டத்திற்காக, 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி ரூ. 0.204 கோடி ஆகும்.

ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்.

மத்திய அரசு, 1989-90 ஆம் ஆண்டில், தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தையும், ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தையும் இணைத்து ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்ற பெயரில் (''ஜவஹர் ரோஜ்கார் யோஜனா'') என்ற புதிய திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவை 80 : 20 என்ற விகிதத்தில் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் ஏற்று வருகின்றன. மத்திய அரசின் பங்கான 80 சதவிகித நிதியுதவி, நேரடியாகவே மத்திய அரசு மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளுக்கு அளிப்பது இத்திட்டத்தின் சிறப்பு அம்சங்களில் ஒன்றாகும். மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளுக்கு மத்திய அரசின் நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டது. பற்றிய தகவல் கிடைக்கப் பெறுவதன்பேரிலேயே மாநில அரசு, தன் பங்கான நிதியுதவியை அம்முகமைகளுக்கு அளிக்கிறது. மொத்த நிதியில் 80 சதவீதம் ஊராட்சிகளுக்கு மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் அளிக்க ஒதுக்கப் படுகிறது. ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினர் பயன்பெறுவதற்கு 15 சதவீதத் தொகை செலவிடப்பட வேண்டும் என்ற

1990 ஏப்ரல் 24]

நிபந்தனைக்குட்பட்டு பயனுள்ளவை என ஊராட்சிகள் கண்டறியும் பணிகளை ஊராட்சிகள் மேற்கொள்ளலாம். மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளின் பங்கான 20 சதவீதத் தொகை எஞ்சியுள்ள பணிகள் உட்பட குறிப்பிட்ட பணிகள் பலவற்றை மேற்கொள்வதற்குரியதாகும். இத்திட்டம் இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. முடிவெடுக்கும் உரிமை ஊராட்சிகளுக்கு அளித்து அதன் மூலம் திட்டத்தை தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் மக்களிடம் விட்டுவிடுதல் முதல் நோக்கமாகும். வேளாண்மை நடைபெறாத காலத்தில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதில் கவனத்தைச் செலுத்துவது இரண்டாவது நோக்கமாகும். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்களை பொருளாதார ரீதியில் மேம்படுத்துவதே திட்டத்தின் இலக்காகும். வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதில் ஆதிதிராவிடர்/பழங்குடியினருக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் வேலைவாய்ப்பில் பெண்களுக்கு என்று 30 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகள் வருமாறு:—

1. ஆதிதிராவிடர்கள்/பழங்குடியினருக்கு வீடுகள் கட்டுதல்;
2. தனிப்பட்ட ஆதிதிராவிடர்/பழங்குடியினர் முதலியோருக்கான பாசனக் கிணறுகள் தோண்டுதல்;
3. மண், நீர் வளப்பாதுகாப்புப் பணிகள்;
4. சமூகப் பாசனக் கிணறுகளைத் தோண்டுதல்/புதுப்பித்தல்;
5. ஊராட்சிகளில் அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்;
6. ஊரக இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல்;
7. தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டுதல்;
8. வடிகால், நீர் தேங்குவததைத் தடுப்பதற்குரிய பணிகள்;
9. கிளை வடிகால்களையும், பிரதான வடிகால்களையும் அமைத்தல்/புதுப்பித்தல்;
10. ஆதிதிராவிடர்/பழங்குடியினர் உட்பட பொருளாதார நிலையில் நலிவுற்றவர்களுக்கான தனிப்பட்ட பயனீட்டாளர்களுக்கு உதவி செய்யும் திட்டம்;
11. நில மேம்பாடு, தரிசு நிலங்களையும் தரம் குறைந்த நிலங்களையும் சீரமைத்தல்;

[1990 ஏப்ரல் 24]

12. சமூகக் காடு வளர்ப்புப் பணிகள் ;

13. பண்ணைக் காடுகள் வளர்த்தல் ;

14. ஊராட்சிகளின் நிதி ஆதாரத்தை அதிகரிக்க உதவும் கட்டுமானப் பணிகள் ;

15. சமூக சுகாதாரக் கழிவறைகளைக் கட்டுதல்.

ஆண் அல்லது பெண் தொழிலாளர் ஒருவரின் அன்றாட ஊதியம் ரூ. 10 என்று இருந்ததை நவம்பர் திங்கள் 1989 முதல் ரூ. 15 என்று அதிகரிக்கப்பட்டது. அது கீழே குறிப்பிட்டவாறு வழங்கப்படுகிறது:—

ரூ. பை.

(1) ரொக்கம் 11.70

(2) அரிசி 1.5 கிலோ (குறைந்த விலையில்) .. 3.30

மொத்தம் .. 15.00

ஊராட்சிகளுக்கு/மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளுக்கு கிடைக்கின்ற தொகையிலிருந்து செய்யப்படும் செலவுகளில் கீழ்க்கண்ட செலவுகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்:—

(1) நிருவாகச் செலவு ... 5 சதவீதம் வரை

(2) பராமரிப்புச் செலவு .. 10 சதவீதம் வரை.

இத்திட்டத்திற்குரிய எஞ்சிய நிதி, கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு வெவ்வேறு துறைப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும்:—

(அ) பொருளாதார ரீதியில் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட சொத்துக்கள் 35 சதவீதம்.

(ஆ) சமூகக் காடு வளர்ப்புப் பணிகள் 25 சதவீதம்.

(இ) பத்து இலட்சம் கிணறுகள் தோண்டும் திட்டம் உட்பட ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினருக்கான தனிப்பட்ட பயனீட்டாளர் திட்டம் 15 சதவீதம்.

(ஈ) சாலைகள், கட்டிடப் பணிகள் உட்பட ஏனைய பணிகள் 25 சதவீதம்.

1990 ஏப்ரல் 24]

ஊராட்சிகளுக்கு வகை செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினர் நேரடியாகப் பயன் பெறுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி எவ்வித மாறுபாடுமின்றி அதற்காகவே செலவிடப்படவேண்டும். ஏனைய துறைகளில் ஏற்பட்ட செலவுகள், விவரம் தெரிவிப்பவையாக உள்ளன. மாவட்டத்தை ஓர் அலகாகக் கொண்டு இவ்வாறே பின்பற்ற முயற்சிக்கலாம். அத்தியாவசியத் தேவைகளின் அடிப்படையில் பணிகளை மேற்கொள்ளும்படி ஊராட்சிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஊராட்சிகளுக்கும் (80 சதவீதம்), மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளுக்கும் (20 சதவீதம்) அளிக்கப்பட்ட நிதிக்கு ஆண்டு செயல் திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, ஊராட்சிகளால்/மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளால் அனுமதியளிக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இத்திட்டத்தின் கீழ் பணிகளை மேற்கொள்ள, ஒப்பந்தக்காரர்களை அமர்த்தக்கூடாது. திட்டத்தின் விரிவாக்கத்திற்காகவோ, நீண்ட காலம் பயன்தரத்தக்க சொத்துக்களை ஏற்படுத்துவதற்குத் தேவையான நிதியைப் பெறுவதற்கோ ஊதியம் அல்லாத பிற வகையில் ஏற்பட்ட மிகைச் செலவை ஏற்பதற்கோ, மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகள்/ஊராட்சி நன்கொடைகளைப் பெறலாம்.

மாநில அரசு, இத்திட்டம் மக்களுக்கு மிகுந்த பயன்தரத்தக்க வகையில் அமைவதற்காக இத்திட்டத்தைப் பின்பற்றுகையில் கிராம மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஆதி திராவிடர்களுக்காக 42,180 தொகுதி வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. கூடுதல் திட்டமாக இந்த வீடுகளுக்கு ஒட்டினால் கூரை அமைப்பதற்குப் பதிலாக சிமெண்ட் கற்கலவையால் கூரை அமைப்பதற்காக மாநில அரசு, தன் பங்கிற்கும் மேலாக வீடு ஒன்றுக்கு 4,000 ரூபாய் வீதம் வழங்கியுள்ளது. இது தொடர்பாக மாநில அரசுக்கு ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு 16.8 கோடி ரூபாயாகும். ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத் திற்சூரிய மாநில அரசின் இயல்பான பங்குத் தொகையைக் காட்டிலும் இது கூடுதலாகும்.

[1990 ஏப்ரல் 24]

1988-89

1989-90

(தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டமும், ஊரக நில உத்தரவாதத் திட்டமும் இணைந்தது).
(ரூபாய் கோடியில்)

நிதி :

ஆண்டு நிதியொதுக்கம்	131.16	173.46
மீண்டும் வலுவூட்டப்பட்ட சிமிட்டி கற்கலவையிலான கூரை அமைப்பதற்கான மாநில அரசின் நிதிப் பொறுப்பு ..		16.80

மொத்தம்	131.16	190.26
செலவு	150.02	176.59

திட்டச்சாதனை	1988-89	1989-90
முடிக்கப்பட்ட பணிகள்	86,991	1,24,468
உருவாக்கப்பட்ட உழைப்பு நாட்கள் இலக்கு	(இலட்சம்)	
	559.99	776.39
எய்திய சாதனை	773.15	910.81
செயல் இலக்கு அட்வணை.		

(1990 பிப்ரவரி திங்கள் வரை)

வேலைகள் முடிவடைந்த
விவரம். பணிகள்.

(1)

(2)

(3)

1. தொகுப்பு வீடுகள்	..	42,070	41,666
2. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்	..	178	141
3. இதரக் கட்டிடப்பணிகள்	..	3,132	2,929
4. ஜீவன்தாரா	..	2,968	2,692
5. சாலைகள்	..	37,787	37,084
6. வடிகால்	..	9,206	9,191
7. சிறுபாசனம்	..	16,839	16,790
8. இதரப் பணிகள்	..	14,308	13,975

மொத்தம் ..	1,26,488	1,24,468
------------	----------	----------

1990 ஏப்ரல் 24]

நிதி பயன்படுத்தல்.

1988-89 வரை தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் தேசிய நிலமற்றோர் ஊரக வேலை உறுதித்திட்டம் மற்றும் 1989-90 வரை ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்.

(ரூபாய் கோடியில்)

ஆண்டு.	இலக்கு.	சாதனை.	விழுக்காடு சதவிகிதத்தில்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1985-86	63.44	65.26	102.87
1986-87	82.12	94.19	114.70
1987-88	110.49	97.36	88.12
1988-89	112.95	129.45	114.60
1989-90	190.26	175.57	92.28

வேலை வாய்ப்பு

1988-89-ஆம் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் தேசிய நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் மற்றும் 1989-90-ஆம் ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்.

(மனித வேலை நாட்கள் இலட்சத்தில்)

வருடம்.	இலக்கு.	சாதனை.	விழுக்காடு.
(1)	(2)	(3)	(4)
1985-86	418.47	445.10	106.36
1986-87	441.19	559.87	126.89
1987-88	438.55	511.04	116.29
1988-89	507.47	678.20	133.64
1989-90	776.39	910.81	110.73

[1990 ஏப்ரல் 24]

1990-91 ஆம் ஆண்டுத் திட்டம்

மத்திய அரசு 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான புதிய திட்டத்தை அறிவித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் குறிப்பிட்ட சில மாவட்டங்களின் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் செயலாக்கப்படும். இத்திட்டம் செயலாக்கம் பெறும் மாவட்டங்களுக்கு மற்ற மாவட்டங்களை விட அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும். இத்தீவிர வேலை வாய்ப்பு உறுதித்திட்டம் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் செயல்படும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்புதிய திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் மற்றும் நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய விவரம் மத்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த மாவட்டங்களைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் ஜவஹர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். இத்திட்டம் அனைத்து ஊராட்சிகளிலும் செயல்படுத்தப்படும். எல்லா பேரூராட்சிகளிலும் திட்ட ஒதுக்கீடு அளிக்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை போதிய நிதி வசதியின்மையால் பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகள் பாதிக்கப்பட்ட பேரூராட்சிகளில் இதனால் தேவையான வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள வழி ஏற்படும்.

சிறுபாசன திட்டத்தினால் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது மட்டுமின்றி உற்பத்தி பெருகவும் வழிவகை செய்கிறது என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. எனவே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் “சமுதாய சிறுபாசனக் கிணறுகள்” அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் இதனைப் பயன்படுத்துவோர் பாசனத் தேவைமட்டுமின்றி விதைபெருக்குவதற்கும், விதைச் செடிகளை வளர்ப்பதற்கும் பயன்படும்.

ஜவஹர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் நிதியிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்து 1990-91 ஆம் ஆண்டு முதல் “குடி மராமத்து” முறையினை மீண்டும் செயல்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. காவிரி நதி நீர்ப்படுகையின் பகுதி இத்திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படும். இதனால், வறண்ட பருவ காலத்தில் அதிகமான வேலை வாய்ப்பு பெருகுவதுமன்றி, பாசன, வாய்க்கால்களைப் பாதுகாக்கவும் வழிவகை ஏற்படும்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள 12,616 ஊராட்சிகளில் 6,135 ஊராட்சிகள் மட்டுமே சொந்தக் கட்டிடத்தில் இயங்குகின்றன. மீதமுள்ள 6,481 ஊராட்சிகள் சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இவை அடிப்படை தேவையாகும். இந்த நிதியாண்டில் 2,000 ஊராட்சிகளுக்கு சொந்தக் கட்டிடம் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 24]

மீனவர்களுக்கான குடியிருப்புகள்.

23-3-1989-ஆம் ஆண்டில் முதலமைச்சர் அவர்களின் அறிவிப்பிற்கிணங்க கடற்கரையை சார்ந்துள்ள கீழ்க்கண்டவாறு எட்டு மாவட்டங்களில், உப்புக்காற்று பாதிக்காத வீடுகள் மீனவர்களுக்காக மொத்தம் 2,311 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன:-

மாவட்டத்தின் பெயர்.

வீடுகளின் எண்ணிக்கை.

(1)	(2)
செங்கை—அண்ணா	455
தென்னாற்காடு	304
தஞ்சாவூர்	303
புதுக்கோட்டை	209
இராமநாதபுரம்	130
சிதம்பரனார்	209
திருநெல்வேலி—கட்டபொம்மன்	50
கன்னியாகுமரி	651
மொத்தம்	2,311

ஒரு வீட்டினைக் கட்ட ரூ. 14,200 ஆகும். இதற்கு மேலே கூடுதல் தொகை ரூ. 300 உப்புக் காற்றால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க செலவிற்காக வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 3.35 கோடி மொத்த ஒதுக்கீடாகும். இத்திட்டத்தினை செயல்படுத்தும் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களால் ரூ. 1.5 கோடி இதற்காக பெறப்பட்டுள்ளது. இத்திட்ட வேலைகள் உடனடியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1990-91 ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப் படும்.

சுழுக் காடு வளர்ப்பு.

தமிழ்நாடு வனத்துறை, 1961 ஆம் ஆண்டில், “பண்ணைக் காடுகள்” திட்டத்தின்கீழ் தரிசு நிலங்களில் காடு வளர்க்கும் பணியை மேற்கொண்டது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 1979 வரை சுமார் 1.5 இலட்சம் ஹெக்டேர் தரிசு நிலத்தில் காடு வளர்க்கப் பட்டது. வனத்துறையின் வழக்கமான பணிகளுக்கும், கூடுதலாக

[1990 ஏப்ரல் 24]

இப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்பணிக்கென கூடுதலாக எவரும் நியமிக்கப்படவில்லை. 1980-81 ஆம் ஆண்டில், சுவீடனின் பன்னாடுகள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (SIDA) அளித்த நிதி உதவியுடனும், மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமான கிராமப்புற விறகுமரம் வளர்க்கும் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட உதவியுடனும் ரூ. 10 கோடி செலவில் ஒரு மாபெரும் சமூகக் காடு வளர்ப்புத் திட்டம், ஐந்தாண்டுத் திட்டமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இதற்கெனத் தனியாக ஒரு கூடுதல் தலைமை வனப் பாதுகாப்பாளர் தலைமையிலான சமூகக் காடு வளர்ப்புப் பிரிவு தொடங்கப்பட்டது. இவ்விரு திட்டங்களின்கீழ் ஆண்டுக்கு 26,000 ஹெக்டேர் நிலத்தில் காடுகள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டது. இத்திட்டங்கள் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மேலும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள கிராம மக்களின் எரிபொருள், தீவனத் தேவைகளைப் பொறுத்தவரை இம்முயற்சி மிகச் சிறிய அளவிற்கே பயன் கொடுத்துள்ளது எனலாம். கி.பி. 2000 ஆம் ஆண்டில் நாட்டில் கீழ்க்கண்ட அளவிற்குப் பற்றாக்குறை நிலவும் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது:—

விறகு (எரிபொருள்) 80 விழுக்காடு.

வைக்கோல் 55 விழுக்காடு.

பசும்புல் தீவனம் 81 விழுக்காடு.

இந்நிலை நீடிக்குமானால், கி. பி. 2000 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு இப்போதிருக்கும் நிலையைவிட அதிகமான மக்கள் பெருக்கம், தூய்மைக்கேடு, உறுதியற்ற சுற்றுச்சூழல் ஆகியவற்றிற்கு உள்ளாகி பெரிய இழப்பினை சந்திக்க வேண்டிய நிலை உருவாகும். மக்கள் தொகை பெருக்கம், இயற்கை ஆதாரங்கள், சுற்றுச்சூழல் ஆகிய பெரும்பிரச்சினைகள் இப்போதே வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றன. பல நூற்றுக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு உணவும் இதர இன்றியமையாத தேவைகளும் கிடைத்தற்கரியனவாய் உள்ளன. தற்போதுள்ள போக்கினை மாற்ற அரசும் மக்களும் முனைந்து செயல்பட்டாலன்றி, அறிவியலில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலொழிய, பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமை மேலும் இடர்பாடானதாகவே இருக்கும்.

1980-81-ல் தொடங்கிய ஐந்தாண்டுகளில், ஊரக வளர்ச்சித் துறை, ஊரக வேலை வாய்ப்பு தேசிய திட்டத்தின்கீழ் சில காடு வளர்ப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டது. ரூ. 15.86 கோடி ஒதுக்கீட்டில் ரூ. 10.63 கோடி இதற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் 1,33,528.26 ஹெக்டேர் நிலத்தில்

1990 ஏப்ரல் 24]

காடுகள் வளர்க்கப்பட்டன. இத்திட்டம் ஒரு சில சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட்டது. அவையும் முறையாக, அறிவியல் அடிப்படையில் செயல்படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்ல இயலாது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தின்கீழ் காடு வளர்ப்புப் பணி எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டாகிய 1985-86 விருந்து ஒவ்வோர் ஆண்டும் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டம் ஆகிய இரு திட்டங்களிலும் காடு வளர்ப்புக்கு பெருமளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின், முதல் ஆண்டில், தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிதியில் 20 சதவீதம் சமூகக் காடு வளர்ப்புக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. கடந்த இரு ஆண்டுகளில் இவ்விரு திட்டங்களுக்கும் வழங்கப்படும் நிதி ஒதுக்கீட்டில் 25 சதவீதம், சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத் திற்குக் குறிப்பிட்ட ஒதுக்கீடாக வழங்கப்படுகிறது. இவ்விரு திட்டங்களிலும் முறையே ரூ. 17.5 கோடி, ரூ. 17.5 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 443.654 இலட்சம் செடிகள் 20,742 ஹெக்டேர் நிலத்தில் நடப்பட்டன. வறுமை கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ள குடும்பங்களுக்கு 30,038 மரப்பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன. 1989-90-ல் ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் சமூகக் காடுகள் வளர்க்கும் திட்டத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கு, எய்திய சாதனை ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1. நிதி உதவி

(1) நிதி ஒதுக்கீடு	..	..	ரூ. 9.816 கோடி.
(2) செலவினம்	...	..	ரூ. 8.366 கோடி.
(3) சதவீதம்	...	..	85 சதவீதம்

செயல்பாடு :

(1) குறியீடு	..	..	1,834
(2) சாதனை	...	..	1,922

2. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கன்றுகள் (இலட்சத்தில்)

(1) குறியீடு	..	...	345.21
(2) சாதனை	...	..	358.13

[1990 ஏப்ரல் 24]

3. நடப்பட்ட கன்றுகள் (இலட்சத்தில்)

(1) குறியீடு	..	..	..	320.786
(2) சாதனை	..	..	..	334.773

4. பரப்பளவு (ஹெக்டேரில்)

(1) குறியீடு	..	..	..	12,412
(2) சாதனை	..	..	..	13,946

5. வீடுகளில் வளர்க்கப்பட்ட மரங்கள் (குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை)

(1) குறியீடு	..	..	..	39,910
(2) சாதனை	..	..	..	76,568

சுவீடனின் பன்னாடுகள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன், சமூகக் காடுகளை வளர்க்க, வனத்துறை எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பற்றி முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சிகளின் முக்கிய நோக்கம், பயன்தரும் மரங்களைப் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதேயாகும். இந்நோக்கத்திற்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதன் முதல் கட்டப் பணியாக நடப்பாண்டில் 500 சமூகக் காடு வளர்ப்புத் தோட்டங்களை ஊராட்சிகளுக்கு மாற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. மரங்களைப் பராமரிப்பது, மீண்டும் வளர்ப்பது, ஏலம் விடுவது, வனவள ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகிய பொறுப்புகள் முழுவதும், ஊராட்சிகளையே சாரும். இக்காடுகளை நிருவகிப்பது, சமூகக் காடு வளர்ப்புக்கான நிருவாகத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பது ஆகியவற்றில் உதவும் பொருட்டு ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கு தீவிர பயிற்சியளிக்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சமூக மாறுதல் நோக்கிலான முக்கியமான இம்முயற்சியின்கீழ் மதிப்புமிக்க காட்டு வளம், மக்களின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டு, சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டம் தற்காலிகமாக வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தினாலும், மரத்தின் எண்ணிக்கை அளவில் சரியான முன்னேற்றம் காண முடியவில்லை. மேற்கண்ட நிலை செடிகளை நடப்பிறகு மாறுபட்ட காலநிலையிலும் செடிகளை பராமரிப்பதில் ஏற்பட்ட இடையூறுகளிலும் ஏற்பட்டது. நீர்வளம் அமைந்த இடங்களில் செடிகள் நட இடப்பற்றாக்குறையும், மரங்கள் நடுவதையும் பராமரிக்கப்படுவதையும் மேற்பார்வையிட தகுந்த ஆள்பலம் இல்லாமையும், சிறந்த செடிக் கன்றுகள் கிடைக்காமையும் இத்திட்ட செயலாக்கத்தில் குறைபாடுகளாக காணப்பட்டது. மேலும் ஊரக சமுதாயத்திற்கு தேவையான விறகுமரங்கள் வளர்வதற்கு மரங்களின் தேவையும் அதன் பயனும், அவசியமும் உணரப்பட்டதால் இத்திட்டத்தினை

1990 ஏப்ரல் 24]

கட்டுப்பாட்டுடனும் தகுந்த மேற்பார்வையுடனும் செயல்படுத்த வேண்டியுள்ளது. எனவே, 1990-91 ஆம் ஆண்டுகளில், சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டம் அரசால் மிகக் கவனமுடன் செயலாக்கப்படும். நீர் ஆதாரங்களைக் கண்டறிந்து சமூகக் காடுகள் வளர்க்கும் இடம் தேர்வு செய்யப்படும். தட்ப வெட்ப நிலைகளைத் தாங்கும் கன்று வகைகளும், தரமான மரக்கன்று நாற்றிக்களும் கொள்முதல் செய்யப்படும். பெரிய வட்டாரப் பகுதிகளில் நீர் ஆதாரம் சிறப்பாக உள்ள பகுதிகளில் சமூகக் காடுகள் திட்டம் செயல்படுத்த வலியுறுத்தப்படும். ஒழுங்கற்ற சிறிய அளவிலான மரக்கன்றுகள் வளர்ப்பது தவிர்க்கப்பட்டு ஒழுங்கான நிலையை கவனிக்கவும், தண்ணீர் விட்டு பராமரிக்கவும் தேவையான ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்.

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக சிறு குறு நில விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிக்கும் பெருந்திட்டம்.

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக சிறு/குறு நில விவசாயிகளுக்கு உதவி வழங்கும் இப்பெருந்திட்டம் தமிழ் நாட்டில் 1983-84ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் புதிதாக சிறுபாசன வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவுற அல்லது தற்போதுள்ள பாசன ஆதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், நிலத்தை சமப்படுத்துதல், சீர்படுத்துதல், போன்ற பணிகளை மேற்கொள்ளவும், கடன் உதவித் தொகை வடிவில் அவர்களுக்குத் தேவையான நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது. சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ், கிணறுகள் தோண்டவும், ஆழமற்ற குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் கிணறுகள், துளைக் கிணறுகள் அமைக்கவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், பழைய கிணறுகளை சீரமைக்கவும் பம்பு செட்டுகள், மின் மோட்டார்கள், டீசல் என்ஜின்கள் ஆகியவற்றை வாங்கவும், பம்பு அறைகள் கட்டுவதற்கும் உதவித் தொகை இணைந்த கடன் வழங்கப்படுகிறது.

இது மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகும். இத்திட்டத்திற்காகும் செலவை 50 : 50 என்ற அடிப்படையில் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ஏற்கின்றன. இத்திட்டத்தின் மூன்று பிரிவுகளுக்குமான மூலதனச் செலவின் சதவீதம் வருமாறு :

சதவீதம்.

(அ) சிறு பாசனப் பணிகளுக்கான உதவித்தொகை. 70

(ஆ) விதைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், பயறு வகைகள், மோட்டா ரக தானியங்கள் ஆகிய இடுபொருட்கள் வழங்குதல் (அதிக அளவு). 10

(இ) பணியாளர் செலவு உட்பட நில மேம்பாடு குறித்த செலவினம் (பணியாளர் செலவினம் ரூபாய் 4,000 என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது). 20

[1990 ஏப்ரல் 24]

சிறுபாசனத் திட்டமும், நில மேம்பாட்டுத் திட்டமும், ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமை மூலம் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. விதைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆகிய இடு பொருள்கள் வேளாண்மை இயக்குநர், எண்ணெய் வித்துக்கள் இயக்குநர், தோட்டக்கலை இயக்குநர் ஆகியோர் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன.

நடப்பு நிதியாண்டில், அதாவது 1989-90 ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டிற்கு மொத்தம் ரூ. 11.27 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. (இதில் மத்திய அரசுப் பங்குத் தொகை ரூ. 5.635 கோடி, மாநில அரசு பங்குத் தொகை ரூ. 5.635 கோடி.)

உணவு தானியங்கள் சிறப்புத் திட்டத்தின் கீழ், ஆழமற்ற குழாய் கிணறுகளை தோண்டும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகின்ற, அதாவது செங்கை-அண்ணா, வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார், திரு வண்ணாமலை-சம்பவராயர், தென் ஆற்காடு, திருச்சி, புதுக் கோட்டை, தஞ்சாவூர், மதுரை, திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன் ஆகிய ஒன்பது மாவட்டங்களில் (218 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்) சிறு பாசனத் திட்டத்திற்கு நிதி ஏதும் ஒதுக்கப்படவில்லை. நில மேம்பாடு திட்டத்திற்கும், இடு பொருட்கள் வழங்குவதற்கும் மட்டுமே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உணவு தானியங்கள் சிறப்புத் திட்டம் (SFP) செயல்படுத்தப்படாத சேலம், தருமபுரி, பெரியார், கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத், இராமநாதபுரம், காமராசர், பசும்பொன் தேவர் திருமகன், சிதம்பரனார், கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில், மூன்று திட்டங்களுக்கும் அதாவது, சிறுபாசனம், நில மேம்பாடு, இடு பொருட்கள் வழங்குதல் ஆகிய திட்டங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

உணவு தானியம் சிறப்புத் திட்டம் வேளாண்மைத் துறையின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

நடப்பு நிதியாண்டில் (1989-90) 1990 மார்ச் திங்கள் வரையில் பின்வரும் சாதனைகள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன:

திட்டம்.	செலவிடப் பட்ட தொகை.		பயனீட்டாளர்களின் எண்ணிக்கை.
	(1)	(2)	(3)
		(ரூபாய் கோடியில்.)	
1 சிறுபாசனம்	6.35		
2 நில மேம்பாடு	1.54		26,111
மொத்தம்	7.89		

1990 ஏப்ரல் 24]

முறைசாரா எரிபொருள் திட்டம்.

(அ) சாண எரிவாயு மேம்பாட்டுத் தேசிய திட்டம்.

எரிவாயு மேம்பாட்டுத் தேசிய திட்டம் இம்மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இது மத்திய அரசின் முழு நிதியுதவி பெறும் திட்டமாகும். ஊரக வளர்ச்சித் துறை 1981-82 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றது. இது வரையிலும், அதாவது 1981-82 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1988-89 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் 89,502 சாண எரிவாயு சாதனங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் 12,400 சாதனங்களை நிறுவ வேண்டுமென மத்திய அரசு இலக்கு நிர்ணயித்துள்ளது. 1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரையில் 11,315 சாதனங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இதில் 187 சாதனங்கள் ஆதி திராவிடர்களின் பயனுக்காக நிறுவப்பட்டுள்ளன.

பயன்பெறுவோர் வகைக்கேற்ப (ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினர், சிறு/குறு நில விவசாயிகள் ஏனையோர்) பொறுத்து நிதி உதவியின் அளவு வீதம் வேறுபடுகின்றது.

ஏற்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி அளவு வீதங்கள்:

திறன் அளவு க.மீ.	ஆதி திராவிடர் பழங் குடியினர்.	சிறு/ குறு நில விவசாயி கள்.	ஏனை யோர் பொது.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 க.மீ.	1,250	1,250	1,000
2 க.மீ.	2,350	2,350	1,560
3 க.மீ.	2,860		1,900
4 க.மீ.	2,860		2,140
6 க.மீ.	2,860		2,610
8 க.மீ.	2,860		2,610
10 க.மீ.	2,860		2,610

மத்திய அரசு 1989-90 ஆம் ஆண்டில் பயனாளிகளுக்காக ரூ. 1.72 கோடி நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 24]

1989-90 ஆம் ஆண்டில் கிராம மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக பெண்களுக்கென 200 ஒரு நாள் பயன்பெறுவோர் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்த திட்டமிடப்பட்டு இதில் 1990 மார்ச் திங்கள்வரை 181 வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்பு அமைக்கும் தேசியத் திட்டம்:

நடப்புக் காலத்தில் எரிபொருளும், விறகும் கிடைப்பது கடினமாக இருப்பதாலும், பரந்த அளவில் காடுகள் அழிக்கப் படுவதின் காரணமாகவும், இந்திய அரசு மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்பு அமைக்கும் தேசிய திட்டத்தை 1983-84 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்தது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 25 சதவீத எரிசக்தியை சேமிக்கும் வகையில், பலவகையான மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்பு (நிலையான மற்றும் கையடக்க வகைகள்) உருவாக்கப்பட்டு அவற்றை உபயோகிக்க இந்திய அரசு சான்றிதழ்களை வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் தமிழகம் முன்னிலையில் இருக்கிறது. நாட்டிலேயே அதிக அளவில் இவ்வடுப்புகளை நிறுவி, 1985-86, 1986-87 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழகம் முதலிடம் பெற்றுள்ளது. 1987-88 ஆம் ஆண்டு 1,05,000 என்ற இலக்கையும் தாண்டி 1,55,482 அடுப்புகள் நிறுவப்பட்டன. 1988-89 ஆம் ஆண்டு 80,000 என்ற இலக்கையும் தாண்டி 1,18,043 அடுப்புகள் நிறுவப்பட்டன. அடுப்புகள் நிறுவுவதில் சுயதேவையை நிறைவு செய்யும் நோக்கத்துடன், கிராம கைவினைஞர்களுக்கு அடுப்பு அமைப்பது சம்பந்தமாகப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டு இந்த ஆண்டில் 384 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், 5 தொண்டு நிறுவனங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டு, 400 கைவினைஞர்களுக்கு (சுய வேலை வாய்ப்புப் பணியாளர்கள்) ஐந்து ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி பெற்ற சுய வேலைவாய்ப்புப் பணியாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் தலா 300 அடுப்புகள் அமைப்பது என்ற இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டு அடுப்புகள் அமைத்து வருகிறார்கள். மேற்படி சுயவேலை வாய்ப்புப் பணியாளர்கள் அடுப்புகள் அமைப்பது மட்டுமின்றி, மாதந்தோறும் அவற்றின் செயல்பாட்டினை கண்காணிக்கவும், வேண்டும். அதற்காக அவர்களுக்கு, ஒரு அடுப்புக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 10 பராமரிப்புத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் 1,00,000 அடுப்புகள் நிறுவ வேண்டுமென இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக 98,002 அடுப்புகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1989-90 ஆம் ஆண்டு இத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 0.45 கோடியாகும். இதில் மத்திய அரசு இதுவரை ரூ. 0.30 கோடி வழங்கியுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 24]

மத்திய ஊரகத் துப்புரவுத் திட்டம் :

கிராமப்புற மக்களில் குறைந்தது 25 சதவீதத்தினருக் காவது துப்புரவு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கிராமப்புறப் பகுதிகளில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மோசமாக பாதிக்கப்படுவதற்குச் சரியான சுகாதார வசதியின்மையும் ஒரு காரணமாகும். இதுவரையிலும் இந்த வகையில் போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி நிலவரப்படி, கிராமப்புற மக்களில் 0.72 சதவீதத்தினர்தான் சுகாதார வசதிகள் பெற்றுள்ளனர். எனவே ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்ற, இந்த வகையில் பெரு முயற்சி எடுக்க வேண்டியுள்ளது.

கிராமப்புறப் பகுதிகளில் துப்புரவு வசதிகளை மேம்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை, அதிலும் குறிப்பாக பெண்களின் பெருமையை காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து 1986 ஜனவரித் திங்களில் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ், கிராமப் புறங்களில் கழிப்பிடங்களைக் கட்டுவதற்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டமொன்று தொடங்கப்பட்டது. இவற்றுடன், துப்புரவு வசதிகளைப் பெருக்க வெவ்வேறு மாநிலங்களில் மாநில அரசுத் துறை திட்டங்களும் உள்ளன.

இருந்தாலும், இப்பிரச்சினையின் கடுமையைக் கருத்திற் கொண்டு பார்க்கும்போது வெவ்வேறு திட்டங்களின் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் போதாது. மேலும், தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் / ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ், ஆதி திராவிடர்கள்/ பழங்குடியினரோடு கிராமப் புறங்களிலுள்ள ஏனைய பிரிவினருக்கும் இவ்வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். கிராமங்களுக்குத் துப்புரவு வசதிகளைத் தீவிரமாகச் செய்து கொடுக்கும் நோக்கத்தை எய்தும் வகையில் மாநிலங்கள்/மத்திய அரசின் நேரடி ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளின் முயற்சிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் வகையில் மத்திய ஊரக துப்புரவுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

தனிப்பட்ட வீடுகளுக்குக் கழிப்பிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க, ஏற்பாட்டின்கீழ் பயனாளிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பின்வரும் அளவு கோல்கள் பின்பற்றப்படுகின்றன:—

- (1) ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினர்.
- (2) வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள்.
- (3) ஏனையோர்.

[1990 ஏப்ரல் 24]

ஆதிதிராவிடர்/பழங்குடியினர், சிறு விவசாயிகள், சொற்ப நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஆகியோரைப் பொறுத்தமட்டில் கழிப்பிடம் கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் 5 சதவீதமும், ஏனையோரிடமிருந்து 20 சதவீதமும் வசூலிக்கப்படுகின்றது.

இத்திட்டத்தைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவதற்கான கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பின்வரும் வரையறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும்:—

(1) துப்புரவுக் கழிப்பிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கும் போது அதற்குத் தேவையான தண்ணீர் வசதி கிடைப்பது;

(2) ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினருக்குக் கிராமப் புற நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்தின்கீழ் கழிப்பிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள அல்லது தெரிந்தெடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்கள்;

(3) ஏனைய திட்டங்களின் கீழ் ஏற்கெனவே கழிப்பிடங்கள் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள கிராமங்கள்.

நிதி: இதற்காகும் மொத்த செலவை மாநில, மத்திய அரசுகள் 50 : 50 என்ற வீதத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கான அறிக்கையினைத் தயாரித்து மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். மாநில அரசுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டவுடன், இத்திட்ட அறிக்கைக்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் கிடைக்கும் என எதிர்பார்த்து இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கு 17,000 துப்புரவுக் கழிப்பிடங்கள் அமைக்க மாநில அரசின் 50 சதவீத பங்காக ரூ. 0.56 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிராமப் பணித் திட்டம் :

சிறப்புத் திட்டம் :

ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் உட்பட்ட சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் மற்றும் சிறு பாசனங்கள் இவைகளைப் பராமரிக்கவும் தேவைப்பட்டால் விரிவாக்கும் பொறுப்புகளை ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் வழங்கியுள்ளது. ஆரம்ப காலங்களில் மேற்கண்ட பணிகளுக்காக, சட்டப்படியான மானியமும், இதர மானியமும் மாநில அரசால் வழங்கப்பட்டன. ஆனால், காலப் போக்கில் இணைப்புச் சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள், குடிநீர் வழங்கல், பாசனம் போன்ற தலைப்பினத்திற்கு ஒதுக்கீடுகள் குறைந்து, அதன்கீழ் உள்ள ஒதுக்கீடு தற்காலம் இருக்கும் சாலைகளையோ,

1990 ஏப்ரல் 24]

பள்ளிக் கட்டிடங்களையோ மற்ற ஊராட்சி சொத்துக்களையோ பராமரிக்கக்கூடப் போதுமானதாக இல்லை. ஆனால் இதனை மாற்ற இந்த அரசு புதிய துணிவுடன் முன்வந்துள்ளது மன நிறைவை அளிக்கிறது. இது பற்றி தமிழ்நாடு முதல்வர் அவர்கள் தனது நிதி நிலை அறிக்கையில் கீழ்க்கண்டவாறு அறிவித்துள்ளார்.

கிராமப் பகுதிகளில் குடிநீர் வழங்கல், சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள், சுகாதார துணை நிலையங்கள், குழந்தை நல நிலையங்கள், சிறுபாசன வாயில்களைப் பேணுதல் போன்ற அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காகப் பல்வேறு கணக்குத் தலைப்புகளின்கீழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நமது மாநிலத் திட்டக் குழுவின் பரிந்துரைக்கேற்ப எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராம மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக இப்பொழுது உள்ள வசதிகளைக் குறித்து விரிவான ஆய்வினை மேற்கொண்டு, அதன் மூலம் குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து, அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் திட்டமிட்ட முறையில் கூடுதல் வசதிகளை ரூ. 250 கோடிக்கு மேல் செலவிட்டு உருவாக்க முடிவெடுத்துள்ளோம். இப்புதிய திட்டத்திற்காக வரும் ஆண்டில் ரூ. 50 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும். இத் தொகையில் அரசு ரூ. 25 கோடி வழங்கும், எஞ்சிய தொகையை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அவற்றின் நிதி நிலைக்கேற்ப வழங்கும். இத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நேரடியாகப் பொறுப்பேற்கும்.

கீழ்க்கண்ட தலைப்புகளின்கீழ் முதலில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது:--

(ரூபாய்
கோடியில்).

கிராமப் பகுதிகளில் பள்ளிக் கட்டிடங்களை பராமரிக்கும் சிறப்புத் திட்டம்.	3.00
குறைந்த அளவு தேவைத் திட்டத்தை நிறைவு செய்யும் வகையில், கிராமப் புறங்களில் குடிநீர் வழங்கும் சிறப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதல்.	5.00
கிராமப் பகுதிகளில் சாலைகள் அமைக்கும் சிறப்புத் திட்டம்.	10.00
கிராமப் பகுதிகளில் சிறு பாசன குளங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான சிறப்புத் திட்டங்கள்.	1.00
கிராமப் பகுதிகளில் பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டுதல்.	3.00

[1990 ஏப்ரல் 24]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதியிலிருந்து தகுந்த ஈடுசெய்யும் நிதி வழங்கப்படும். அவசியத் தேவைகளின் அடிப்படையிலும் குறிப்பிட்ட வரைமுறைகளில் திட்டம் முடிவு செய்யப்படும்.

இணைப்புச் சாலைகள் :

இத்திட்டத்தின் கீழ், கிராமப் பகுதிகளில் இணைப்புச்சாலைகளை மேம்படுத்தும் பணியை ஊராட்சி ஒன்றியம் மேற்கொண்டு செயலாக்கியது. இப்பணி ஊரக வேலை வாய்ப்பு திட்ட நிதிகளையும், ஜவஹர் வேலை வாய்ப்பு திட்ட நிதிகளையும் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுவதால் இப்பணிக்கு 1986-87 முதல் ரூ. 1,000 அடையாள நிதி ஒதுக்கீடு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது.

கால்நடை வளர்ப்பு மானியம் :

ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், ஊராட்சிகளும் மேற்கொள்ள விருக்கும் திட்டங்களுக்காக இந்த மானியத்தின் கீழ் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் அதற்கெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ள இணை மானியம் வழங்க முன்வரவேண்டும்.

இந்த மானியங்கள் பணி முடிந்தவுடன் வழங்கப்படும். அதாவது இச்செலவு முதலில் ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து செய்யப்பட்டு பின்னர், கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்களால் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு ஈடு செய்யப்படும்.

1989-90 ஆம் ஆண்டில் மேற்படி திட்டத்திற்கு அரசு முந்தைய ஆண்டைப் போலவே ரூ. 7.25 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்தது. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கும் இதே அளவு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உள்ளூர் பாசன மானியம் :

வருவாய்த் துறையின் பொறுப்பில் உள்ள சிறுபாசனப் பணிகளைப் பாதுகாத்தல், பராமரித்தல் தொடர்பான அலுவல்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 85 (i) பிரிவின்படி அரசு ஆணைகளை பிறப்பித்துள்ளது. பாசனப் பணிகளைப் பராமரிப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உள்ளூர் பாசன மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்தப் பாசன ஆதாரங்களிலிருந்து பாசனம் பெறும் ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் குறைந்தது ரூ. 1.50-ம் உயரளவு ரூ. 2.50 என்ற அளவுக்குட்பட்டு மானியம் முதலில் வழங்கப்பட்டது. அவ்வப்போது உயர்த்தப்படும் கட்டண வழங்கலைக் கணக்கில் கொண்டு மேற்சொன்ன வீதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படாததால் ஆண்டுத் தேவைகளின் அடிப்படையில் இந்த

1990 ஏப்ரல் 24]

மானியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்தது. அவ்வாறே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் உள்ள மாற்றப் பட்ட சிறுபாசன ஆதாரங்களையும் பராமரிப்பதற்காக 1964-65ல் தொடங்கி ஐந்தாண்டு சுழற்சி அடிப்படையில் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சுழற்சி ஏற்பாட்டின் கீழ், அந்த ஆண்டில் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் பழுதுபார்த்தல் பணிகளுக்கான மதிப்பீடுகளை ஒட்டி, நிதிகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. மாவட்ட ஆட்சியர் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஏப்ரல் மாதத்திலும், அக்டோபர் மாதத்திலும் இம்மானியத்தை முன் கூட்டி வழங்குகிறார். மேற்சொன்ன திட்டத்திற்காக, 1989-90-ல் ரூ. 0.55 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொடர் எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.

1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கீடு.

(1)

(2)

(ரூபாய்.)

1	செங்கை-அண்ணா	4,65,000
2	திருவண்ணாமலை-சம்புலவராயர்	5,12,050
3	வடாற்காடு-அம்பேத்கார்	3,87,950
4	தென்னாற்காடு	4,15,000
5	தருமபுரி	7,00,000
6	சேலம்	1,00,000
7	பெரியார்	10,000
8	கோயம்புத்தூர்	40,000
9	தஞ்சாவூர்	15,000
10	திருச்சிராப்பள்ளி	4,50,000
11	புதுக்கோட்டை	2,50,000
12	மதுரை	3,50,000
13	திண்டுக்கல்-காயிதேமில்லத்	1,80,000
14	இராமநாதபுரம்	3,30,000
15	பசும்பொன் தேவர் திருமகன்	4,00,000
16	காமராசர்	2,90,000
17	திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன்	2,45,000
18	சிதம்பரனார்	1,60,000
19	கன்னியாகுமரி	2,00,000
மொத்தம்		55,00,000

1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு சென்ற 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கு வழங்கப்பட்டது போல ரூ. 0.55 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 24]

சமூகக் கல்வி மானியம்.

நமது மாநிலத்தில் 384 தகவல் மையங்களும், 12,616 சமூகக் கல்வி மையங்களும் இயங்கி வருகின்றன.

இதன் விவரங்கள் வருமாறு:—

மாவட்டத்தின் பெயர்.	தகவல் மையங்களின் எண்ணிக்கை.	சமூகக் கல்வி மையங்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1 செங்கை-அண்ணா	27	1,192
2 வட ஆர்க்காடு-அம்பேத்கார்	20	1,618
3 திருவண்ணாமலை சம்பவராயர்	18	
4 தென் ஆர்க்காடு	34	1,766
5 சேலம்	35	729
6 தருமபுரி	18	588
7 பெரியார்	20	342
8 கோயம்புத்தூர்	21	388
9 தஞ்சாவூர்	34	1,451
10 திருச்சி	32	888
11 புதுக்கோட்டை	13	498
12 மதுரை	21	560
13 திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன்	19	435
14 சிதம்பரனார்	12	408
15 திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத்	14	304
16 இராமநாதபுரம்	11	444
17 பசும்பொன் தேவர் திருமகன்	11	437
18 காமராசர்	11	453
19 நீலகிரி	4	127
20 கன்னியாகுமரி	9	88
	384	12,616

1990 ஏப்ரல் 24]

“தமிழரசு”, “திட்டம்”, “பஞ்சாயத்துச் செய்தி” “பஞ்சாயத்து ராஜ்” ஆகிய பத்திரிகைகள் வாங்குவதற்காக மேற்கூறிய சமூகக் கல்வி மையங்களுக்கு மையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதமும், தகவல் மையங்களுக்கு மையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 680 வீதமும் அரசு மானியமாக நிதியுதவி அளித்துள்ளது.

1989-90 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தின் மானியக் கோரிக்கை எண் 28, ஊரக வளர்ச்சி ஆணையாளரின் கட்டுப் பாட்டின்கீழ் வருபவை :—

“திட்டப் பணிகள்” என்பதன்கீழ் அரசு ரூ. 15.20 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. மேற்கூறிய தொகை கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது :—

ரூ.

1. சமூகக் கல்வி மையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதத்தில்.	12,61,600
2. தகவல் மையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 580 என்ற வீதத்தில் 384 மையங்களுக்கு.	2,22,720
3. மாநில/மாவட்ட அளவில் பொருட்காட்சிகள் நடத்துவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை.	35,680

மொத்தம்

15,20,000

அல்லது

0.152 கோடி

கடந்த ஆண்டில் வழங்கப்பட்டது போல் 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கும் ரூ. 0.152 கோடி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

ஊரக குடிநீர் வழங்கு திட்டம்.

ஆண்டு.

நிதி ஒதுக்கீடு

(ரூபாய்

கோடியில்.)

1986-87	..	..	...	...	0.50
1987-88	..	...	...	...	0.75
1988-89	..	..	..	...	1.00
1989-90	..	..	..	...	1.00

தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியமும், ஊரக வளர்ச்சி துறையும் கிராமப் பணித் திட்டத்தின்கீழ், நீர் வாயில்களை நிறுவுவதற்கான முகமைகளாகச் செயல்படுகின்றன. 1989-90 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஊரக குடிநீர் வழங்கல் திட்டத்தின்கீழ் ரூபாய் ஒரு

[1990 ஏப்ரல் 24]

கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தத் தொகை, எஞ்சியிருந்த அனைத்துப் பணிகளையும் முடிப்பதற்கும், நிலமட்ட நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டுவதற்கும் குடிநீர்க் குழாய் வசதிகளை நீட்டிப்பதற்கும், மீதமுள்ள தொகை முழுவதையும் 1989-90 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் புதிய பணிகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் அனைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் முதலில் பயனடையும் வகையில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்குமாறு அனைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஊரகக் குடிநீர் வழங்கல் திட்டங்களுக்கான நிதியில் 20 சதவீதம், ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினர் குடிநீர் வழங்கல் ஆதாரங்களுக்கென ஒதுக்கிவிட்டு செலவிடப்பட்டு உள்ளது. ஊரகக் குடிநீர் வழங்கல் திட்டத்தின்கீழ், 1990 மார்ச் மாதம் வரையில் ஏற்பட்ட செலவு ரூபாய் 0.936 கோடியாகும்.

1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கு கூட ரூபாய் ஒரு கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, சிறப்பு ஒதுக்கீடாக, குறைந்த அளவு தேவைத் திட்டத்தினை நிறைவு செய்யும் வகையில், ஊரகப் பகுதிகளில் சிறப்பு குடிநீர் வழங்கல் திட்டங்களுக்காக ரூ. 5 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த மாதிரி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவது இதுவே முதல் முறையாகும். இது, குடிநீர் வழங்கல் போன்ற அடிப்படை வசதிகளில் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் ஈடுபாட்டின் மீது அரசு வைத்திருக்கும் முக்கியத்துவத்தை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

கை பம்புகள் மற்றும் விசைப் பம்புகள் பராமரிப்பு

சமுதாய வளர்ச்சிக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் என்பது முக்கியமான அம்சமாகும். பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால், இன்றைய நிலையில் இதன் அவசியம் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. எனவே, தமிழக அரசு, தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து குடியிருப்புகளுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது.

கிராமங்களில் ஆழ்துளை கிணறுகள் மற்றும் கை பம்புகள் அமைக்கும் பணியினை தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் மேற்கொண்டுள்ளது. கை பம்புகளைப் பராமரிக்கும் பணி மூன்று அடுக்குகளில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. வெவ்வேறு நிலைகளில் உள்ள பணியாளர்களைப் பற்றிய விவரம் பின் வருமாறு :—

(1) கிராம அளவில் .. கை பம்புகளைப் பராமரிக்க, பயன்பெறுவோரிலிருந்து ஒருவரைப் பராமரிப்பாளராக அமர்த்துதல்.

1990 ஏப்ரல் 24]

1 (2) வட்டார அளவில் . . பயிற்சி பெற்ற பழுது பார்த்து பொருத்துபவர், 10 கை பம்புகளுக்கு ஒருவர் என்று வட்டார அளவில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள கூடுதலாக உள்ள ஒவ்வொரு 30 கை பம்புகளுக்கும் கூடுதலாக ஒரு பொருத்துபவர், தற்காலிகமாக நியமிக்கலாம்.

(3) வட்ட அளவில் . . உதவிப் பொறியாளர் தலைமையில் ஒரு நடமாடும் குழு உள்ளது. இவை தவிர, மாவட்ட அளவில் விசைப் பம்புகள் பராமரிப்பதற்கான தனி அமைப்பு ஒன்று அயல் பணியில் உள்ள உதவி செயற் பொறியாளர் ஒருவரின் தலைமையில் இயங்கி வருகிறது.

இம்மாநிலத்தில், இத்துறையின் கீழ் 1990 மார்ச் வரையில் 75,165 கை பம்புகளும் 35,421 வடிமுனை குழாய்களும் 20,397 விசைப் பம்புகளும் இயங்கி வருகின்றன.

கைபம்பு மற்றும் விசைப் பம்புகள் பராமரிப்பினை குறித்து ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர் தினசரி ஆய்வு செய்கிறார். கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் வாரம் ஒரு முறையும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாதம் இரு முறையும் இது குறித்து ஆய்வு செய்கிறார்கள். மாநில அளவில் ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் இப்பராமரிப்புப் பணியினை மாதம் இரு முறை ஆய்வு செய்கிறார். ஏழு நாட்களுக்குள் பழுது நீக்கும் அனைத்துப் பணிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, மிகுதி உள்ளவை இரண்டு விழுக்காடுகளுக்கு மிகாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊரகப் பகுதிகளில் இவைகளே பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் ஆதாரங்கள் என்பதால் எந்த நேரத்திலும் இந்த பம்புகள் வேலை செய்யும் நிலையில் இருப்பதற்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

1989 ஏப்ரல் மாதத்தில், விசை பம்புகள் பராமரிப்பதற்காக பின்வருமாறு திருத்திய ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன :

(1) ஊராட்சிகளில் உள்ள விசைப் பம்புகளின் பராமரிப்பு அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரின் பொறுப்பாகும்.

(2) இப்பராமரிப்புப் பணிக்கு தேவையான செலவுகளை மேற்கொள்ள ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வழக்கத்தில் உள்ளது போல் விலைப் பட்டியல் அல்லது ஒப்பந்தப்புள்ளி பெற்று இவற்றிலிருந்து

[1990 ஏப்ரல் 24]

குறைந்த விலைப் புள்ளியை தேர்வு செய்வது மற்றும் ஊராட்சியின் ஒப்புதல் பெறுவது ஆகியவை ஊராட்சித் தலைவரின் பொறுப்பாகும். 2.2

(3) தடையில்லாமல் இப்பம்புகள் வேலை செய்வது குறித்து உறுதி செய்யும் பொறுப்பு ஊராட்சித் தலைவருடையதாகும்.

(4) ஒவ்வொரு மாதமும் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு தகவலுக்காக, விசைப் பம்புகளில் ஏற்பட்ட பழுதுகள், பழுது நீக்கம் செய்த நிறுவனம் பற்றிய குறிப்பு மற்றும் பழுது நீக்கத்திற்கான செலவுகளை, ஊராட்சித் தலைவர் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

சமுதாய வானொலி-தொலைக்காட்சித் திட்டம்.

தமிழ் நாட்டில் தொலைக்காட்சி ஒளி பரப்பு தொடங்கியதை அடுத்து கிராம மக்களுக்கு நலப் பணித் திட்டங்கள் குறித்து அறிவுறுத்தும் பொருட்டு, அவர்களுக்கு கேளிக்கை வசதிகளை அளிக்கும் நோக்கத்துடனும், மாநிலம் முழுவதிலும் சமுதாய தொலைக்காட்சித் திட்டம் தொடங்கப் பட்டது. தமிழ் நாட்டில் உள்ள 12,616 ஊராட்சிகளில், 9,612 ஊராட்சிகள் தொலைக்காட்சி அஞ்சல் பெறும் நிலையில் உள்ளன. அரசு 4,417 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை மானியமாக வழங்கியது. இதைத் தவிர நிதி வசதி உள்ள ஊராட்சிகள் தனது நிதியிலிருந்து தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வாங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், 2,000 ஊராட்சிகள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வாங்குவதற்கு நிதி நிலைமை இடமளிக்கவில்லை. எனவே அரசு முதற் கட்டமாக 1,000 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை மேற்சொன்ன தொலைக்காட்சி அஞ்சல் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள ஊராட்சிகளில் அரசு உதவித் தொகையைக் கொண்டு அமைக்க முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கு 1990-91 ஆம் ஆண்டு ரூ. 1.25 கோடி செலவிடப்படும்.

ஊராட்சிகளில் நிறுவப்பட்ட சமுதாய தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளைத் தவிர, கல்வித் துறை, பேரூராட்சிகள் ஏனைய நிறுவனங்கள் போன்ற பிற துறைகளினால் நிறுவப்பட்ட சமுதாய தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளையும் இத்துறை பராமரித்து வருகிறது.

ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 12-1-1990 ஆம் நாளிட்ட 26 ஆம் எண். அரசாணையின்படி, நிதி வசதியுடைய ஊராட்சிகள், தமது சொந்த நிதியிலிருந்து ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளில் 10 மாதிரிகளில் ஏதேனும் ஒன்றை வாங்க அரசு அனுமதித்துள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 24]

சமுதாய தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளையும், வானொலிப் பெட்டிகளையும் துறையளவில் பராமரிப்பதற்கு மாநிலம் முழுவதிலும் 99 பழுது பார்க்கும் மையங்கள் உள்ளன. சென்னை, சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் ஆறு வட்டார வானொலி அலுவலர்கள் உள்ளனர். வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளைப் பழுதுபார்ப்பதற்காக, இதுவரையிலும் 18 வானொலிப் பெட்டி மேற்பார்வையாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள வானொலிப் பெட்டி மேற்பார்வையாளர்களுக்கு 1990-91 ஆம் ஆண்டில் தொகுதி தொகுதியாக பயிற்சியளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. சமுதாய தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளைப் பராமரிப்பதற்கு கூடுதல் பழுதுபார்ப்பு மையங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கான கருத்துரு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

பயிற்சித் திட்டம்

இவ்வரசு, பயிற்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிற நிருவாகத்திறமையும், செயல்திறனும், சம்பந்தப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சரியான பயிற்சியையும் நினைவுகூர் பயிற்சியையும் பொருத்துள்ளது. வளர்ச்சி துறைப் பணியாளர்களுடைய பயிற்சித் தேவைகளுக்காக ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டில் பின்வரும் பயிற்சி நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன :—

(அ) மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிலையம் (தலைமை பயிற்சி நிலையம்), சென்னை.

(ஆ) ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் :—

(1) சத்திய விஜயநகரம், வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம்.

(2) தி. கல்லுப்பட்டி, மதுரை மாவட்டம்.

(3) கிருஷ்ணகிரி, தருமபுரி மாவட்டம்.

(4) பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(5) பவானிசாகர், பெரியார் மாவட்டம்.

மேற்சொன்ன 5 ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களிலும் ஆய்வுக் கூடம்—தொழிற் பட்டறை வசதிகள் உள்ளன. அவை, கிராமப் பகுதி இளைஞர்களுக்கு கிராமப்புற இளைஞர் சுய வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சியளிப்பதில் தீவிரப் பங்கு வகிக்கின்றன. தி. கல்லுப்பட்டியிலும், சத்திய விஜயநகரத்திலுமுள்ள ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி

[1990 ஏப்ரல் 24]

நிலையங்களில் மனையியல் பிரிவுகள் உள்ளன. அங்கு, பால சேவகியர்களுக்கும், சமூக நலத் துறையின் துணைப் பெண் ஊழியர்களுக்கும் (Associate Women Workers) பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள ஐந்து ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களிலும் பின்வரும் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன :—

(i) அமைச்சப் பணியாளர்களுக்கு இரு திங்கள் பயிற்சி வகுப்புகள்;

(ii) கிராமப் பெண் அலுவலர்களுக்கு (நிலை - I மற்றும் நிலை - II) இரு திங்கள் பயிற்சி வகுப்புகள்;

(iii) பணிக் கணக்குகளை வைத்து வருவதில், உதவியாளர்களுக்கு கிராமப் பெண் அலுவலருக்கு (நிலை-I), கணக்கர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் ;

(iv) சாண எரிவாயு, மேற்படுத்தப்பட்ட அடுப்புகள், கைப் பம்புகள், குறைந்த செலவிலான துப்புரவு, சமூகக் காடு வளர்ப்பு முதலிய பணிகளில் பயிற்சிகள் ;

(v) அரசு சார்பற்ற அலுவலர்களுக்கு அதாவது ஊராட்சித் தலைவர்கள், பேரூராட்சித் தலைவர்கள் ஆகியோருக்குப் பயிற்சி.

முதல் நான்கு பயிற்சித் திட்டங்களில் சுமார் 2,930 பேருக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. சுமார் 9,749 ஊராட்சி—பேரூராட்சித் தலைவர்கள் 1989—90 ஆம் ஆண்டில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டனர்.

சென்னையிலுள்ள மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிலையத்தில் இடை நிலை அதிகாரிகளுக்கு அதாவது கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கும், மற்றும் ஏனைய மாநில அலுவலர்களுக்கும் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

1989—90 ஆம் ஆண்டில், வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு, 5 அறிமுகப் பயிற்சிகளும், 5 மறு பயிற்சிகளும் ஒரு நினைவுகூர் பயிற்சியும் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இதைத் தவிர, திட்ட அலுவலருக்கு ஒரு பயிற்சி வகுப்பும், கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு நினைவுகூர் பயிற்சி ஒன்றும், துணை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு நினைவுகூர் பயிற்சிகள் இரண்டும், பயிற்றுநர் பயிற்சிகள் இரண்டும் நடத்தப்பட்டன.

ஊராட்சித் தலைவர்களின் கடமைகள் பொறுப்புகள் ஆகியவை குறித்தும், வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது குறித்தும் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதற்கான முக்கிய நடவடிக்கையாக, இம்மாநிலம் மூழுவதும் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன. மொத்தம் 12,616 ஊராட்சித் தலைவர்களும் இப்பயிற்சியில் பங்கு கொண்டனர். இப்பயிற்சிக்காக மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிலையம் சிறு புத்தக

1990 ஏப்ரல் 24]

நூல் ஒன்றைத் தயாரித்தது. இது, ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கு நிரந்தரக் கையேடாக உதவும். இது போன்றுப் பெரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது, இருபது ஆண்டுகளில் இதுவே முதன் முறையாகும். ஊராட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் ஆர்வத்துடன் இப்பயிற்சியில் பங்கு பெற்றனர். இப்பயிற்சி வகுப்புகள், ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கும் அரசுக்கு மிடையே நேரடியான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு வழிகாட்டியது.

இவ்வாண்டைப் பயிற்சியாண்டாகக் கடைப்பிடிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. முதல் நடவடிக்கையாக, விரிவாக்கப் பணி அலுவலர்கள் (ஊராட்சிகள்) 600 பேருக்கு 1990 ஏப்ரல், மே மாதங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படும். இது ஒரு மாதப் பயிற்சி ஆகும். இப்பயிற்சியில், தணிக்கை செய்தல், கணக்கு வைப்பு முறை, ஆய்வு ஆகியவை குறித்து இவ்வலுவலர்களுக்கு விரிவாகக் கற்பிக்கப்படும். இதில் நடைமுறைப் பயிற்சியும் அடங்கும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஏனைய விரிவாக்க அலுவலர்கள், மேலாளர்கள் ஆகியோர் கொண்ட சுமார் 5,000 பேருக்கு பயிற்சியளிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு 1990-91 ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்படும்.

கிராம அளவில் பல்வேறு திட்டங்களைச் செயற்படுத்த உதவும் 25,000 மக்கள் நலப் பணியாளர்களுக்கு இரு வாரப் பயிற்சியளிக்கப்பட உள்ளது.

மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிலையம் செங்கை—அண்ணாமாவட்டம், பெரமனூர் கிராமத்தில் (ஜி.எஸ்.டி. சாலையை ஓட்டி) 84.26 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் அமைந்துள்ள அதன் வளாகத்திற்கு மாற்றப்படும். இந்நிலையத்திற்கான கட்டுமானச் செலவு (மாணவர் இல்ல கட்டுமானச் செலவும் உட்படும்) ரூ. 1.38 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாய நிதியுதவித் திட்டத்தின் (E.E.C.) கீழ், மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிலையத்தை வழிப்படுத்துவதற்காக தொடரா இனச் செலவாக, மத்திய அரசு இருபது இலட்சம் ரூபாயை அனுமதித்துள்ளது. இந்நிலையத்தை, ஒரு சங்கமாகப் பதிவு செய்து, தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற அமைப்பாக மாற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத்துறையின் பயிற்சித் தேவைகளைக் கருதி, இந்நிலையம் சுயமாகவும், தன்னாட்சி உரிமையுடனும், செயல் நோக்கத்துடனும், செயல்பட தேவையான நிருவாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

(1) ஸெனிநாட்டு நிதியுதவி பெறும் திட்டங்கள் :—

பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் நல அமைப்புத் திட்டம் :

ஜெனிவாவிலுள்ள, பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் நல அமைப்பு தருமபுரி மாவட்டத்திலுள்ள தனி வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சிக்காக 14.97 லட்சம்

[1990 ஏப்ரல் 24]

அமெரிக்க டாலர் நிதியுதவியுடன் (ரூ. 2.55 கோடி) பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர், ஊரக நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், சிறு விவசாயிகள், குறு விவசாயிகள் ஆகியோருக்காக வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்கி—வருமானம் கிடைக்கச் செய்யும் நடவடிக்கைகளுக்காக, பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் நல அமைப்பின் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் சிறப்பு டொதுப்பணித் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளது.

இத்திட்டம், 1988-89-லிருந்து மூன்றாண்டுகளுக்குள் முடிக்கப்படும்.

இத்திட்டம், பாசன ஆதாரங்கள் வடிவில் சமுதாயச் சொத்துக்களை உருவாக்கவும், கிராமப்புற ஏழை மக்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்காக வருமானம் கிடைக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் வகை செய்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர் நல அமைப்புத் திட்டம், சிறுபாசனத் திட்டங்கள், சமூகக் காடு வளர்ப்பு, கிராமப்புறச் சாலைகள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், பட்டுப்புழு வளர்த்தல் முதலிய டணிகள் மேற்கொண்டது. இத்திட்டங்களுக்காக (31-1-1990) வரை பன்னாட்டு தொழிலாளர் நல நிறுவனம் ரூ. 22.09 இலட்சம் ரூபாய் உதவி அளித்துள்ளது.

இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் பணி, தருமபுரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) யூனிகெஃப் நிதியுதவி பெறும் திட்டம்:—

தீவிர துப்புரவுத் திட்டம் :

கிராமப்புற மக்களின் உடல் நலத்திற்கும் சுகாதாரத்திற்கும் ஆதாரமாக விளங்குவது கிராமப்புறத் துப்புரவே. இதனைக் கருத்திற் கொண்டு, யூனிகெஃப் நிறுவனத்தின் நிதியுதவியுடன் தீவிரத் துப்புரவுத் திட்டம் ஒன்று பெரியார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிராமப்புற பகுதிகளில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டக் கால அளவில், பெரியார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிராமப்புறப் பகுதிகளில் 35,000 தனிக் கழிப்பிடங்கள் கட்டப்படவுள்ளன.

ஒவ்வொரு கழிப்பிடத்துக்காகும் செலவு ரூ. 1,600 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செலவை, கீழே குறிப்பிட்டுள்ள வாறு பயனடைவோரும், மாநில-மத்திய அரசுகளும், யூனிகெஃப் நிறுவனமும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன:—

ரூபாய்.

(i) ஒவ்வொரு துப்புரவு கழிப்பிடத்திற்காகும்
மொத்த செலவு

1,600.00

(ii) பயனடைவோரின் பங்கு—

(அ) அவர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே யுள்ள ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினர்/சிறு விவசாயிகள்/சொற்ப நிலமுள்ள விவசாயிகள் ஆக இருந்தால் (5 சதவீதம்)	80.00
(ஆ) வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே இருந்தால் 20 சதவீதம்	320.00

(iii) யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் பங்கு .. 400.00

(iv) மாநில அரசின் பங்கு .. எஞ்சிய தொகையில் 50 சதவீதம்.

(v) மத்திய அரசின் பங்கு .. ஷே

1990 பிப்ரவரி இறுதி வரை 9,776 கழிப்பிடங்கள் கட்டப் பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 1.01 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது.

இம்மாவட்டத்தில், கொத்தனார்கள், மாதர் சங்க உறுப்பினர்கள், கிராமத்தில் முக்கியமானவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சித் தலைவர்கள் ஆகியோருக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. மக்களிடையே சுகாதாரம் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதலும், கழிப்பிடங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை உருவாக்குதலும், இத்திட்டத்தின் வெற்றிக்கான இன்றியமையா இரு அம்சங்களாகும்.

மக்களிடையே இத்திட்டம் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. பெரும்பான்மையோர் இதனை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

பேரூராட்சிகள் நிர்வாகம்:

தமிழ் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கான சுமார் ஒரு கோடி மக்கள் 648 பேரூராட்சிகளில் வாழ்கிறார்கள். பேரூராட்சிகள் நான்கு நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது (இரண்டாம் நிலை, முதல் நிலை, தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை).

பேரூராட்சிகளின் கடமைகள்:

பேரூராட்சிகளின் கடப்பாடு பணிகளில், சாலைகள் அமைத்து பராமரித்தல், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல், தெரு விளக்குகள் அமைத்தல், தெருக்களைத் தூய்மைப்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும்.

பேரூராட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்கள்:

பேரூராட்சிகளின் முக்கிய நிதி ஆதாரம் வீட்டு வரி, தொழில் வரி மற்றும் வாகன வரி மூலம் கிடைக்கிறது.

இவை தவிர, முத்திரை வரியின் மீதான மேல் வரி, கேளிக்கை வரி, அபாயகரமானதும் மற்றும் அருவருக்கத் தக்கதுமான தொழில்களுக்கு உரிமக் கட்டணம் மற்றும் பயன் தரத்தக்க தொழில்கள் வாயிலாகவும் பேரூராட்சிகளுக்கு வருவாய் கிடைக்கிறது.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல்:

648 பேரூராட்சிகளில் 257 பேரூராட்சிகளில் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 114 பேரூராட்சிகளில் குடிநீர் திட்டப் பணி முன்னேற்றத்திலுள்ளது. இதில் 44 பேரூராட்சிகளில் திட்டப் பணிகளுக்கு உலக வங்கி நிதி யுதவி செய்யப்படுகிறது.

புதிதாக மேம்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளில் மக்களின் உடனடி குடிநீர் தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கைப்பம்புகளைப் பேரூராட்சிகள் பராமரித்து வருகின்றன. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் குறைந்தபட்ச தேவைகள் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 41.16 இலட்சம் குடிநீர் திட்ட பராமரிப்புக்காக அரசு மானியமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 36.55 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

துப்புரவு:

முறையாகத் துப்புரவு செய்தலும், கழிவு நீர் மற்றும் வடிகால் நீரை அகற்றுவதும் பேரூராட்சிகளின் தலையாய கடமைகளில் ஒன்றாகும். பேரூராட்சிகளில் உள்ள மொத்தம் 10,271 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள தெருக்களில் 4,736 கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்கு மட்டும் வடிகால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பேரூராட்சி பகுதிகளில் வடிகால்கள் அமைக்கும் பணிக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு, 3,073 வடிகால் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

துப்புரவுப் பணியில் உலர் கழிப்பிடங்களை குறைந்த செலவிலான நீரடி கழிப்பிடங்களாக மாற்ற வேண்டியது மற்றுமொரு முக்கிய திட்டமாகும். பேரூராட்சிகளின் எல்லைக்குள் ஏறக்குறைய 95,050 உலர் கழிப்பிடங்கள் உள்ளன. இந்த உலர் கழிப்பிடங்களில் 629 துப்புரவு பணியாளர்கள் மூலம் மலம் அகற்றப்படுகிறது. மனிதக் கழிவு இன்னும் மனிதனால் அகற்றப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய

விரும்பத்தகாத அருவப்பான இழி நிலையை அடியோடு ஒழித்திட மைய அரசும், மாநில அரசும், உலர் கழிப்பிடங்களைக் குறைந்த செலவிலான நவீன நீரடி கழிப்பிடங்களாக மாற்றியமைக்கும் திட்டத்திற்கு பேரூராட்சிகளுக்கு நிதியுதவி அளித்து வருகிறது.

1989-90ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட துப்புரவுப் பணிக்காக பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி விவரம் வருமாறு:—

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்)

1. மனித உரிமை பாதுகாப்புச் சட்டம்
(மைய அரசும், மாநில அரசும் சம
பங்கேற்கும் திட்டம்) 97.58
2. மாநில அரசு மானியம் மற்றும் கடன்
உதவி (40 சதவீதம் மானியம், 40
சதவீதம் கடன், 20 சதவீதம் பயனடை
வோர் பங்கு). 15.00
3. சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகரங்கள் ஒருங்
கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டம் (கடன்) 55.97
4. தீவிர துப்புரவுத் திட்டம் 11.14

மேற்கண்ட திட்டங்களின் மூலம் 15,336 குறைந்த செலவிலான நவீன நீரடி கழிப்பிடங்கள் 1989-90 ஆம் ஆண்டில் அமையும்.

மைய அரசின் நகர்புற வளர்ச்சி அமைச்சக நிதி உதவி மூலம் சுகாதார கழிவறைகள் அமைத்து துப்புரவு பணியாளர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் முனைப்பான திட்டம்.

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் துப்புரவு பணியாளர்களை அருவருக்கத்தக்க துப்புரவுத் தொழிலில் இருந்து மீட்கவும், பேரூராட்சிகளில் சுற்றுப்புற சுகாதார நிலையை மேம்பாடு செய்யவும் மைய அரசின் நகர்புற வளர்ச்சி அமைச்சகம் முனைப்பான திட்டம் ஒன்றினைத் தயாரித்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் 10 பேரூராட்சிகள் இத்திட்டத்தின்கீழ் தேர்வு செய்யப்பட்டு, 2,534 உலர் கழிப்பிடங்களை குறைந்த செலவிலான நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக மாற்றி அமைக்க கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் மான்யம் மற்றும் வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்புற அபிவிருத்தித் திட்ட வாரியத்தினரின் கடன் உதவி மூலம் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய பிரிவினருக்காக செயல்படுத்தப்படவுள்ளது.

நிதி சத வீதம். (%)	தரை மட்டம் வரை	நிதி சத வீதம்.	கூரை வரை.
-----------------------------	----------------------	----------------------	--------------

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
-----	-----	-----	-----	-----

(ரூபாய்
லட்சத்தில்),(ரூபாய்
லட்சத்தில்).மைமய அரசு
மாணியம்.

45 17.10

வீட்டு வசதி மற்றும்
நகர்ப்புற வளர்ச்சி
வாரியம் கடன்.

50 19.00 90 27.42

பயனடைவோர் பங்கு

5 1.91 10 3.04

மொத்தம்

.. 38.01 30.46

1. அச்சிரப்பாக்கம், செங்கை அண்ணா மாவட்டம்.
2. தாராபடவேடு, வடாற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டம்.
3. திருவெறும்பூர், திருச்சி மாவட்டம்.
4. ஆடுதுறை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
5. திருக்கோயிலூர், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.
6. இளையான்குடி, பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம்.
7. மம்சாபுரம், காமராசர் மாவட்டம்.
8. ஓட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்-காயிதேமில்லத் மாவட்டம்.
9. பெண்ணகரம், தர்மபுரி மாவட்டம்.
10. மேச்சேரி, சேலம் மாவட்டம்.

இப்பெரும் திட்டம் பேரூராட்சிகளில் முதன் முறையாக
மைமய அரசின் நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சக நிதி உதவி
பெற்று செயல்படுத்தப்படுகிறது.

அதிக அளவில் பொதுமக்கள் கூடுமிடங்களில் கட்டணக் கழிப்பிடம் ஒன்று ரூ. 1.00 லட்சம் வீதம், 1989-90 ஆம் ஆண்டில் 10 பேரூராட்சிகளில் கட்டணக் கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இது பொதுமக்கள் நலமுள்ள சூழலில் வாழ உதவியாக உள்ளது. 10 பேரூராட்சிகள் பட்டியல் கீழே தரப்பட்டுள்ளன :—

1. சர்க்கார் சாமக்குளம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
2. அவனியாபுரம், மதுரை மாவட்டம்.
3. திருநாகேஸ்வரம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
4. நாமகிரிப்பேட்டை, சேலம் மாவட்டம்.
5. நத்தம், திண்டுக்கல்-காயிதேமில்லத் மாவட்டம்.
6. ஒடுக்கத்தூர், வடாற்காடு-அம்பேத்தூர் மாவட்டம்.
7. தியாகதுருகம், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.
8. திருத்தணி, செங்கை—அண்ணா மாவட்டம்.
9. குளித்தலை, திருச்சி மாவட்டம்.
10. இளையாங்குடி, பசும் பொன்தேவர் திருமகன் மாவட்டம்.

1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு 10 பேரூராட்சிகளுக்கு ரூ. 15.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சாலைகள் :

மிகவும் அவசியத் தேவையாகக் கருதப்படும் சாலை வசதி வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நகரப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் திறவுகோலாக அமைகிறது.

ஜவகர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 4,414 எண்ணிக்கையுள்ள சாலை வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இது தவிர, 1989-90 ஆம் ஆண்டில் பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளின் தரத்தை உயர்த்த ரூ. 40.00 லட்சம் அரசு மானியம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இது 212 பேரூராட்சிகளில் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்கு உதவியது. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 40.00 லட்சம் ஒதுக்கீடு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

புறநகர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்:

பெருநகர் மற்றும் நகரங்களின் புறநகர் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள பேரூராட்சிகளில் அடிப்படை வசதிகள் மிகவும் பின்னடைந்துள்ளன. பெரிய நகரங்களில் உள்ள அடிப்படைத் தேவைகளை புறநகர் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள பேரூராட்சிகளில் செய்து தர அரசு முனைந்துள்ளது. பேரூராட்சிகளின் அடிப்படைத் தேவையான குடிநீர் விநியோகம், சாலை வசதி, சிறுபாலம், வடிகால் மற்றும் பேருந்து பயணியர் நிழற்கொடை அமைத்தல் போன்றவைகள் அமைக்க 10 பேரூராட்சிகளுக்கு 1989-90 ஆம் ஆண்டில் (மொத்தம் ரூ. 30.00 லட்சம்) தலா ரூ. 3.00 லட்சம் வீதம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்துப் பேரூராட்சிகள் பட்டியல் வருமாறு :—

1. பனமரத்துப்பட்டி, சேலம் மாவட்டம்.
2. தொரப்பாடி, வடாற்காடு—அம்பேத்கார் மாவட்டம்.
3. தாராசுரம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
4. திருநின்றவூர், செங்கை அண்ணா மாவட்டம்.
5. பெருந்துரை, பெரியார் மாவட்டம்.
6. முசிறி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.
7. அவனியாபுரம், மதுரை மாவட்டம்.
8. குளூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
9. மானாமதுரை, பசும்பொன்-தேவர் திருமகன் மாவட்டம்
10. சின்னாளப்பட்டி, திண்டுக்கல்-காயிதேமில்லத் மாவட்டம்

1990-91-ம் ஆண்டில் இத்திட்டம் தொடரப்பட்டு பத்து பேரூராட்சிகளுக்கு தலா ரூ. 2.50 லட்சம் வீதம் ரூ. 25.00 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பயன்தரத்தக்க முயற்சிகள்:

ஒருங்கிணைந்த நகர வளர்ச்சித் திட்டம் ;

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

பேரூராட்சிகளின் வருவாயை உயர்த்தி, அவற்றின் சொந்த வருவாயைக் கொண்டு அவற்றின் கடமைகளைச் செய்ய “ஒருங்கிணைந்த நகர வளர்ச்சித் திட்டத்தை” பேரூராட்சிகளில் அரசு செயல்படுத்தி உள்ளது. இதன் கீழ் பேருந்து நிலையம், வணிக வளாகங்கள், தினசரி அங்காடிகள் முதலிய பயன்தரத்தக்க கட்டுமானப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கான நிதி, நகர் ஊரமைப்பு குழுவினால் பேரூராட்சிகளுக்கு கடனாக வழங்கப்படுகிறது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 13.19 கோடி மதிப்பீட்டில் வேலைகள் மேற்கொள்ள நகர் ஊரமைப்பு குழுவினால் 90 பேரூராட்சிகள், தேர்வு செய்யப்பட்டு பல்வேறு நிலையில் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்:

1990-91 முதல் துவங்கும் எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 21 பேரூராட்சிகள் தேர்வு செய்யப்பட்டு ரூ. 309.80 லட்சம் மதிப்பீட்டில் திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. இது நகர் ஊரமைப்பு குழுவினால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் :

சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகர மேம்பாட்டுத் திட்டம் :

மத்திய, சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகர மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அரியலூர், ஆண்டிப்பட்டி, இராமேஸ்வரம் ஆகிய நகரங்களுக்கு ரூ. 300.00 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டு பேருந்து நிலையம், வணிக வளாகம், கிடங்கு, சாலை மேம்பாடு மற்றும் குறைந்த செலவிலான கழிப்பிடம் அமைத்தல் ஆகிய திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் இது வரை ரூ. 75.13 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் :

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 1990-91-ல் தலா ரூ. 200.00 லட்சம் வீதம் பத்து பேரூராட்சிகளில் ஒருங்கிணைந்த சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகர வளர்ச்சித் திட்டம் அமல் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கான பேரூராட்சிகளைத் தேவையின் அடிப்படையில் தேர்வு செய்யும் பணி முன்னேற்றத்தில் உள்ளது.

ஐவாண்டு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்:

1989-90-ஆம் ஆண்டில் 645 பேரூராட்சிகளில் ரூ. 1,359.70 லட்சம் செலவில் 8,183 வேலைகள் மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டு பேரூராட்சி மற்றும் நகரியங்களில் சமுதாய சொத்துக்களாக உருவாக்கப்படுகின்றன.

மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகள் விவரம்

சாலைகள்	..	4,414
வடிகால்கள்	..	3,073
கட்டிடங்கள்	..	137

இதர பணிகள் (சுகாதார கழிப்பிடம், குடிநீர் வசதி போன்றவை) .. 559

1990-91-ஆம் ஆண்டில் ஊரகம் மற்றும் நகரப் பேரூராட்சிகள் என்ற பாகுபாடின்றி அனைத்து பேரூராட்சிகளிலும் சுவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படவுள்ளது.

மலைய்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்:

மலைய்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நீலகிரி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள பேரூராட்சிகளில் மண்வள பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பாதுகாப்புச் சுவர் கட்டுதல் போன்ற பணிகள் எடுத்துச் செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1989-90-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 4.05 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பொது:

தமிழ்நாடு அரசு பேரூராட்சிகளின் வளர்ச்சிக்காக அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறது. பல பேரூராட்சிகளில் போதுமான நிதி வசதி இல்லாமையால் ஆக்கப் பணிகளை மேற்கொள்ள இயலவில்லை. எனவே, அடிப்படை வசதிகளின்றி பேரூராட்சிகள் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளன. பேரூராட்சிகளின் வளர்ச்சியில் விரைவான முன்னேற்றத்தை எய்த அரசு மேற்கொள்ளும் முனைப்பான நடவடிக்கைகள்.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்ட செயலாக்கம்.

தொகுப்பு வீடுகள் கட்ட அனுமதித்தல்.

தூசி படியாத சாலைகள் அமைத்தல்.

பிரதான சாலைகளுக்கு வடிகால்கள் அமைத்தல்.

ஊரக துப்புரவு திட்டத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவமளித்து தனியார் கழிப்பிடங்களும், கட்டணக் கழிப்பிடங்களும் கட்டுதல்.

பேருந்து நிலையங்கள், வணிக வளாகங்கள், அங்காடிகள் கட்டுதல் போன்ற பணிகளைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதில்.

1990 ஏப்ரல் 24]

மேற்கண்ட வளர்ச்சிப் பணிகள் அனைத்துப் பேரூராட்சிகளிலும் (ஊரகம் மற்றும் நகரப் பேரூராட்சிகள்) ஐவஹர் வேலைவாய்ப்புத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் வாயிலாகவும் மாநில அரசின் சிறப்புத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் வாயிலாகவும் இவ்வசெயல்படுத்தப்படும்.

எட்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் அனைத்து அடிப்படை வசதிகளும் எல்லா பேரூராட்சிகளிலும் முழுமையடைய தொடர்ந்து முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இதர திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு வருமாறு:

வரிசை எண்ணும், திட்டத்தின் 1989-90-ல் 1990-91-ல்
பெயரும். ஒதுக்கீடு. ஒதுக்கீடு.

(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
1. பேரூராட்சியின் சாலைத் தரம் உயர்த்துதல்	40.00	40.00
2. வடிகால்கள் அமைத்தல்	10.00	10.00
3. குறைந்த செலவிலான கழிப்பிடம் கட்டுதல் ..	15.00	15.00
4. கட்டணக் கழிப்பிடம் கட்டுதல்	10.00	15.00
5. பேரூராட்சிகளிலுள்ள குப்பைக் கூளங்களை இயந்திரங்கள் மூலம் அகற்றல் ..	..	10.00
6. உலர் கழிப்பிடங்களை நவீன நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக மாற்றுதல் ...	50.00	50.00
7. பெரிய நகரங்களுக்கு அருகில் உள்ள சிறு நகரங்களின் வளர்ச்சி. ..	30.00	25.00
8. குறைந்தபட்சத் தேவைத் திட்டம் (குடிநீர் திட்டம்) ..	41.16	36.55
மொத்தம்..	196.16	201.55
திட்டமல்லாதது :		
தூசி படியாத சாலை அமைத்தல் ..	20.00	20.00
பெரு மொத்தம் ..	216.16	221.55